Onsdagen, 20 oktober 2021

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

P9_TA(2021)0425

Jord till bord-strategin

Europaparlamentets resolution av den 20 oktober 2021 om från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem (2020/2260(INI))

(2022/C 184/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 11, 13, 39, 168.1, 169.1, 191, 192.1 och 349,

— med beaktande av det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk från 2004,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1381 av den 20 juni 2019 om insyn och hållbarhet i EU:s system för riskbedömning i livsmedelskedjan ([1]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6 av den 11 december 2018 om veterinärmedicinska läkemedel ([2]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ([3]), Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel ([4]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1185/2009 av den 25 november 2009 om statistik om bekämpningsmedel ([5]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön ([6]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ([7]), Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG av den 12 december 2006 om skydd för grundvatten mot föroreningar och försämring ([8]) och rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket ([9]),

([1]) EUT L 231, 6.9.2019, s. 1.
([2]) EUT L 4, 7.1.2019, s. 43.
([3]) EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.
([4]) EUT L 309, 24.11.2009, s. 71.
([5]) EUT L 324, 10.12.2009, s. 1.
([6]) EGT L 106, 17.4.2001, s. 1.
([7]) EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.
([8]) EUT L 372, 27.12.2006, s. 19.
([9]) EGT L 375, 31.12.1991, s. 1.

— med beaktande av rådets direktiv 98/58/EG av den 20 juli 1998 om skydd av animalieproduktionens djur ([10]), rådets direktiv 1999/74/EG av den 19 juli 1999 om att fastställa miniminormer för skyddet av värphöns ([11]), rådets direktiv 2007/43/EG av den 28 juni 2007 om fastställande av minimiregler för skydd av slaktkycklingar ([12]), rådets direktiv 2008/120/EG av den 18 december 2008 om fastställande av lägsta djurskyddskrav vid svinhållning ([13]), rådets direktiv 2008/119/EG av den 18 december 2008 om fastställande av lägsta djurskyddskrav för kalvar ([14]), rådets förordning (EG) nr 1/2005 av den 22 december 2004 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden ([15]), rådets förordning (EG) nr 1099/2009 av den 24 september 2009 om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning ([16]), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 av den 9 mars 2016 om överförbara djursjukdomar och om ändring och upphävande av vissa akter med avseende på djurhälsa (”djurhälsolag”) ([17]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/63/EU av den 22 september 2010 om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål ([18]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 maj 2020 Från jord till bord-strategin – för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem (COM(2020)0381)

— med beaktande av sin resolution av den 19 juni 2020 om europeiskt skydd av gränsöverskridande arbetare och säsongsarbetare i samband med covid-19-krisen ([19]),

— med beaktande av sin resolution av den 18 december 2019 om EU-initiativet om pollinatörer ([20]) och sin resolution av den 23 oktober 2019 om utkastet till kommissionens förordning om ändring av förordning (EU) nr 546/2011 vad gäller bedömningen av effekten av växtskyddsmedel på honungsbin ([21]),

— med beaktande av sin resolution av den 28 november 2019 om klimat- och miljönödläget ([22]),

— resolution av den 13 mars 2019 om ett Europa som skyddar: Ren luft för alla ([23]),

— med beaktande av sin resolution av den 13 september 2018 om en europeisk One Health-handlingsplan mot antimikrobiell resistens ([24]),

— med beaktande av sin resolution av den 17 april 2018 om genomförandet av det sjunde miljöhandlingsprogrammet ([25]),

— med beaktande av sin resolution av den 16 maj 2017 om initiativet om resurseffektivitet: mindre matsvinn, större livsmedelssäkerhet ([26]),

— med beaktande av sin resolution av den 4 april 2017 om kvinnor och deras roller i landsbygdsområden ([27]) och sin resolution av den 16 januari 2018 om kvinnor, jämställdhet och klimaträttvisa ([28]),

— med beaktande av sin resolution av den 7 juni 2016 om tekniska lösningar för ett hållbart jordbruk i EU ([29]),

---

([10]) EGT L 221, 8.8.1998, s. 23.
([11]) EGT L 203, 3.8.1999, s. 53.
([12]) EUT L 182, 12.7.2007, s. 19.
([13]) EUT L 47, 18.2.2009, s. 5.
([14]) EUT L 10, 15.1.2009, s. 7.
([15]) EUT L 3, 5.1.2005, s. 1.
([16]) EUT L 303, 18.11.2009, s. 1.
([17]) EUT L 84, 31.3.2016, s. 1.
([18]) EUT L 276, 20.10.2010, s. 33.
([19]) EUT C 362, 8.9.2021, s. 82.
([20]) EUT C 255, 29.6.2021, s. 29.
([21]) EUT C 202, 28.5.2021, s. 49.
([22]) EUT C 232, 16.6.2021, s. 28.
([23]) EUT C 23, 21.1.2021, s. 23.
([24]) EUT C 433, 23.12.2019, s. 153.
([25]) EUT C 390, 18.11.2019, s. 10.
([26]) EUT C 307, 30.8.2018, s. 25.
([27]) EUT C 298, 23.8.2018, s. 14.
([28]) EUT C 458, 19.12.2018, s. 34.
([29]) EUT C 86, 6.3.2018, s. 51.

Onsdagen, 20 oktober 2021

— med beaktande av sin lagstiftningsresolution av den 8 september 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om kloning av nötkreatur, svin, får, getter och hästdjur som hålls och reproduceras för animalieproduktion ([30]),

— med beaktande av sin resolution av den 11 februari 2015 om ursprungslandsmärkning av kött i bearbetade livsmedel ([31]) och sin resolution av den 12 maj 2016 om obligatorisk angivelse av ursprungsland eller härkomstort för vissa livsmedel ([32]),

— med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapporter nr 15/2020 av den 9 juli 2020 *Skydd av vilda pollinatörer i EU: kommissionens initiativ har inte burit frukt*, nr 13/2020 av den 5 juni 2020 *Biologisk mångfald i odlingslandskapet: GJP:s bidrag har inte hejdat minskningen*, nr 05/2020 av den 5 februari 2020 *Hållbar användning av växtskyddsmedel: begränsade framsteg med att mäta och minska risker*, nr 02/2019 av den 15 januari 2019 *Kemiska faror i våra livsmedel: EU:s politik för livsmedelssäkerhet skyddar oss, men står inför utmaningar*, nr 31/2018 av den 14 november 2018 *Djurs välbefinnande i EU: att minska klyftan mellan ambitiösa mål och praktiskt genomförande*, nr 34/2016 av den 17 januari 2017 *Att bekämpa matsvinn: en möjlighet för EU att öka resurseffektiviteten i livsmedelskedjan* och nr 21/2019 av den 19 november 2019 *Bekämpa antimikrobiell resistens*,

— med beaktande av Europeiska miljöbyråns rapport av den 11 maj 2020 *Europas miljö – tillstånd och utblick 2020, Kunskap för omställningen till ett hållbart Europa*,

— med beaktande av den europeiska pelaren för sociala rättigheter,

— med beaktande av Europeiska regionkommitténs yttrande om från jord till bord-strategin från december 2020 *Från jord till bord – den lokala och regionala dimensionen* (NAT-VII/005),

— med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,

— med beaktande av yttrandena från utskottet för utveckling, utskottet för internationell handel, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och fiskeriutskottet,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A9–0271/2021), och av följande skäl:

A. Kommissionens meddelande om en strategi från jord till bord tar ett helhetsgrepp på det europeiska livsmedelssystemet, där jordbruket, som leverantör av livsmedel, står i centrum, samtidigt som sammanlänkningen av alla aktörer i hela leveranskedjan och deras gemensamma ansvar för att uppnå strategins mål erkänns liksom jordbrukarnas viktiga roll för att leverera kollektiva nyttigheter och för att bekämpa klimatförändringarna. Strategin måste dock gå ett steg längre och beakta konsumenternas roll, rättigheter och ansvar och jordbrukarnas långsiktiga ekonomiska lönsamhet. Strategin får stora konsekvenser för annan produktion än livsmedelsproduktion inom jordbruket, något som till fullo måste beaktas.

B. Det gemensamma forskningscentrumets nyligen offentliggjorda rapport *Modelling environmental and climate ambition in the agricultural sector with the CAPRI model: Exploring the potential effects of selected Farm to Fork and Biodiversity strategies targets in the framework of the 2030 Climate targets and the post 2020 Common Agricultural Policy* (modellering av miljö- och klimatambitioner i jordbrukssektorn med Capri-modellen: potentiella effekter av utvalda mål i från jord till bord-strategin och strategin för biologisk mångfald inom ramen för klimatmålen för 2030 och den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2020) drar, liksom andra nyligen genomförda studier, slutsatsen att genomförandet av strategins mål avsevärt skulle påverka jordbruksproduktionen i EU. Dessa studier understryker behovet av robusta, vetenskapliga förhandsbedömningar som omfattar hållbarhet ur ett ekonomiskt, socialt och miljömässigt perspektiv och behovet av att beakta kumulativa effekter, möjliga kompromisser, tillgängliga medel för att uppnå målen och olika jordbruksmodeller i medlemsstaterna som en del av alla lagstiftningsförslag inom ramen för från jord till bord-strategin.

C. Europas livsmedelssystem bör garantera en tryggad livsmedels- och näringsförsörjning av hög kvalitet på ett sätt som bidrar till socialt välbefinnande och folkhälsa, upprätthåller och återställer ekosystemens hälsa, respekterar planetens begränsningar och säkerställer djurhälsan och djurskyddet. För närvarande är hela livsmedelssystemet ansvarigt för en

([30]) EUT C 316, 22.9.2017, s. 278.
([31]) EUT C 310, 25.8.2016, s. 15.
([32]) EUT C 76, 28.2.2018, s. 49.

rad olika faktorer som påverkar människors och djurs hälsa och välbefinnande liksom miljön, klimatet och den biologiska mångfalden, inbegripet avskogning och ekosystemförstörelse utanför EU. Vårt sätt att producera och konsumera livsmedel, drycker och andra jordbruksprodukter måste anpassas för att vara förenligt med målen för hållbar utveckling, Parisavtalet, konventionen om biologisk mångfald, det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk och EU:s politik och åtaganden, liksom rent allmänt för att uppnå en sammanhängande balans mellan de tre hållbarhetspelarna, däribland miljö, klimat, biologisk mångfald, folkhälsa, ekonomin och livsmedel till överkomliga priser, djurskydd, ekonomisk hållbarhet för jordbrukare, fiskare och andra aktörer i livsmedelskedjan och i landsbygds- och kustområden samt sociala aspekter såsom arbets- och anställningsvillkor och hälso- och säkerhetsstandarder. Andra viktiga faktorer som forskning och innovation, handelspolitik och avfallspolitik måste beaktas.

D. Det är nödvändigt att säkerställa konsekvens och samstämdhet mellan de åtgärder som planeras i från jord till bord-strategin och den gemensamma jordbrukspolitiken, den gemensamma fiskeripolitiken, EU:s handelspolitik, EU:s strategi för biologisk mångfald 2030, EU:s skogsstrategi, EU:s handlingsplan för den cirkulära ekonomin, handlingsplanen för bioekonomi, EU:s klimatlagstiftning och andra relevanta politikområden och strategier på EU-nivå. Det bör betonas att alla importerade livsmedel måste iaktta samma standarder för hållbarhet och säkerhet för jordbruksbaserade livsmedel som de som är tillämpliga i EU.

E. Den mellanstatliga plattformen för biologisk mångfald och ekosystemtjänster (IPBES) uppskattar att 90 % av marken beräknas ha förändrats betydligt till 2050 och att 75 % av marken redan har förändrats betydligt. 85 % av våtmarksområdena har redan försvunnit ([33]). Biologisk mångfald är avgörande för livsmedelstryggheten, människors välbefinnande och utvecklingen i världen. Förlust av biologisk mångfald äventyrar jordbruksproduktionen, livsmedelssystemen och en tryggad näringsförsörjning såväl i EU som på global nivå. De globala sociala och ekonomiska kostnaderna för markförstöring beräknas uppgå till 5,5–10,5 biljoner euro per år ([34]).

F. Omkring 80 % av den globala avskogningen orsakas av att en allt större andel mark utnyttjas för jordbruksändamål ([35]). EU:s efterfrågan på produkter såsom palmolja, kött, soja, kakao, majs, timmer och gummi, även i form av bearbetade produkter eller tjänster, driver i stor utsträckning på avskogning, skog- och markförsämring, ekosystemförstörelse och därtill kopplade människorättskränkningar i länder utanför EU och svarar för omkring 10 % av den totala andel av avskogningen som kan hänföras till den totala slutliga konsumtionen ([36]). Ett ohållbart fiske får oerhört negativa konsekvenser för den biologiska mångfalden.

G. Kulturformade livsmiljöer som är beroende av jordbruket, såsom gräsmarker, är särskilt hotade och deras bevarandestatus är betydligt sämre än vad som är fallet för andra livsmiljötyper som inte är beroende av jordbruket. 45 % av de jordbruksberoende livsmiljöerna bedöms ha en dålig bevarandestatus, jämfört med 31 % för andra livsmiljöer

H. Oförsiktig användning av växtskyddsmedel är en stor källa till mark-, vatten- och luftföroreningar och inverkar negativt på människors och djurs hälsa och på växtskyddet. Det är därför nödvändigt att öka insatserna för att avsevärt minska beroendet av, risken med och användningen av skadliga växtskyddsmedel, samt användningen av gödselmedel och antibiotika. Hållbara jordbruksmetoder, såsom ett sunt genomförande av IPM, skogsjordbruk, agroekologi, ekologiskt jordbruk och precisionsjordbruksteknik, kan vara en del av lösningen för att minska växtskyddsmedels-

([33]) IPBES, Helhetsbedömning om biologisk mångfald och ekosystemtjänster, 2019.

([34]) https://www.oecd.org/environment/resources/biodiversity/Executive-Summary-and-Synthesis-Biodiversity-Finance-and-the-Economic-and-Business-Case-for-Action.pdf

([35]) FAO, *State of the World's Forests 2016. Forests and agriculture: land-use challenges and opportunities*, Rom, 2016. https://www.fao.org/3/i5588e/i5588e.pdf

([36]) Europeiska kommissionen, *The impact of EU consumption on deforestation: Comprehensive analysis of the impact of EU consumption on deforestation*. Slutrapport. Studien är finansierad av Europeiska kommissionen och genomförd av VITO, International Institute for Applied Systems Analysis, HIVA-Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving och International Union for the Conservation of Nature NL, 2013.

användningen i EU och i världen och bör uppmuntras. Vetenskaplig forskning ([37]) antyder att användningen av växtskyddsmedel kan minskas avsevärt utan att det inverkar negativt på lönsamheten och produktiviteten, särskilt om minskningen åtföljs av en ökad tillgång på hållbara alternativ.

I. Under 2018 godkände EU:s medlemsstater export av mer än 81 000 ton växtskyddsmedel som innehåller ämnen som är förbjudna i Europa ([38]). Dessa farliga växtskyddsmedel kan utgöra ännu större risker i destinationslandet, eftersom villkoren för användning (t.ex. skyddsutrustning, flygbesprutning) inte alltid är lika stränga som i EU. Dessa förbjudna växtskyddsmedel kan finna sin väg tillbaka till EU:s marknad i form av rester i importerade livsmedel. Övervakningsprogram har påvisat att rester av flera växtskyddsmedel som är förbjudna i EU har upptäckts i livsmedel som säljs på EU-marknaden, och i 4,5 % av fallen till och med på en nivå som var högre än det gränsvärde för högsta tillåtna resthalter (MRL-värde) som fastställts för dessa ämnen för att säkerställa konsumenternas säkerhet ([39]).

J. Övervikt och fetma ökar i snabb takt i EU ([40]), och varannan vuxen är antingen överviktig eller fet ([41]). Orsakerna till övervikt och fetma är mångfacetterade, men dålig kost och ett olämpligt näringsintag är några av de viktigaste faktorer som leder till hög förekomst av övervikt och fetma.

K. Enligt uppskattningar berodde över 950 000 dödsfall (ett av fem) och över 16 miljoner förlorade friska levnadsår, främst till följd av hjärt- och kärlsjukdomar och cancer, på osunda kostvanor i EU under 2017 ([42]). Exponering för hormonstörande kemikalier via livsmedel och livsmedelsförpackningar är också ett tilltagande hot mot folkhälsan ([43]).

L. Omkring hälften av de zoonotiska sjukdomar som har förekommit hos människan sedan 1940 har orsakats av förändrad markanvändning ([44]). Djurhälsa är en viktig faktor för hållbara livsmedelssystem och effekter på djurhälsan får direkta följder för livsmedelssystemets hållbarhet.

M. Varje år genereras det uppskattningsvis 88 miljoner ton matsvinn i EU, och kostnaderna för detta beräknas uppgå till 143 miljarder euro ([45]). Matsvinnet har en enorm miljöpåverkan, och det står för omkring 6 % av EU:s totala utsläpp av växthusgaser ([46]). De som bidrar mest till matsvinnet i EU är hushållen (53 %) och bearbetningsindustrin (19 %) ([47]). 10 % av matsvinnet i EU är kopplat till datummärkning och till att konsumenterna inte förstår hur de ska tolka och använda datummärkningssystemet ([48]).

N. Mängden antibiotika som såldes till europeiska lantbruk med inriktning på djurhållning sjönk med 18,5 % mellan 2011 och 2016 ([49]), vilket ledde till en minskning av antibiotikaförekomsten i jordbruket med 35 % under perioden 2011–2018, samtidigt som förbrukningen av antimikrobiella medel för livsmedelsproducerande djur i de flesta

---

([37]) Lechenet, M., Dessaint, F., Py, G. et al. *Reducing pesticide use while preserving crop productivity and profitability on arable farms*, Nature Plants 3, 17008, 2017.
([38]) https://www.publiceye.ch/en/topics/pesticides/banned-in-europe
([39]) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet, *The 2019 European Union report on pesticide residues in food*, EFSA Journal, 2019. https://doi.org/10.2903/j.efsa.2021.6491
([40]) Eurostat, *Overweight and obesity – BMI statistics*.
([41]) Eurostat, *The European Health Interview Survey, Wave 2*, 2013.
([42]) https://knowledge4policy.ec.europa.eu/health-promotion-knowledge-gateway/eu-burden-non-communicable-diseases-key-risk-factors_en
([43]) Muncke, J. et al., "Impacts of food contact chemicals on human health: a consensus statement" *Environmental Health, 19*.
([44]) Keesing, F. et al., "Impacts of biodiversity on the emergence and transmission of infectious diseases", *Nature 468*, s. 647–652, 2010.
([45]) EU-Fusions, *Estimates of European food waste levels*, slutrapport, 2016.
([46]) FAO, *Food wastage footprint & climate change*.
([47]) EU-Fusions, *Estimates of European food waste levels*, slutrapport, 2016.
([48]) ICF, *Market study on date marking and other information provided on food labels and food waste prevention*, slutrapport till Europeiska kommissionen, 2018.
([49]) EMA: Sales of veterinary antimicrobial agents in 30 European countries. Trends from 2010 to 2016. Åttonde ESVAC-rapporten (https://www.ema.europa.eu/en).

medlemsstater är lägre eller mycket lägre än bland människor ([50]). Skillnaderna är dock stora mellan medlemsstaterna, och förbrukningen av vissa antimikrobiella medel är fortfarande för hög ([51]). Antimikrobiell resistens utgör ett stort mot människors hälsa. Genom att man minskar och minimerar användningen av antibiotika i djurhållningen bidrar man till att uppkomsten och spridningen av resistensen går långsammare.

O. Redan 2018 offentliggjorde den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) sin särskilda rapport om effekterna av global uppvärmning på 1,5 °C, där det uppgavs att det för att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5 °C skulle krävas snabba, långtgående och tidigare oöverträffade förändringar i alla delar av samhället. Klimatförändringarna och förlusten av biologisk mångfald utgör tilltagande hot mot livsmedelstryggheten och försörjningsmöjligheterna, med återkommande torka, översvämningar, skogsbränder och nya skadedjur. Livsmedelssystemen är ansvariga för 29 % av de världsomfattande utsläppen av växthusgaser, och har en djupgående inverkan på klimatet, den biologiska mångfalden, vatten, luft, mark och kolsänkor. EU:s jordbrukssektor producerar ca 10 % av EU:s totala utsläpp av växthusgaser, men variationerna är stora mellan medlemsstaterna, där jordbruket står för mellan 3 % och 33 % av de nationella utsläppen av växthusgaser ([52]).

P. Utsläppen av växthusgaser från EUs jordbruk har minskat med omkring 20 % sedan 1990. Minskningen av utsläppen av växthusgaser från jordbruket har gått avsevärt långsammare sedan 2012, och vissa år har det i stället skett en ökning ([53]). Jordbruket kan aktivt bidra till koldioxidbindningen genom att man ökar de naturliga kolsänkorna genom att utnyttja natur- och ekosystembaserade lösningar, såsom omfattande växelbruk, odling av mellangrödor, permakultur, skogsjordbruk, skogsskötsel, agroekologi och återställande av ekosystem, och särskilt återställande och bevarande av torvmarker som ett sätt att öka de naturliga kolsänkorna och koldioxidbindningen.

Q. Jordbruket är den tredje största källan till primära utsläpp av PM10 i EU, något som Europeiska miljöbyrån betonar. Utsläpp av ammoniak (NH_3) från jordbruket bidrar till de episoder med höga PM-koncentrationer som inträffar runtom i Europa varje vår, och även till negativa konsekvenser för hälsan på både kort och lång sikt.

R. EU förbrukar sju gånger mer kväve och tre gånger mer fosfor än vad som kan anses vara hållbart och rimligt inom ramen för planetens gränser ([54]).

S. Det behövs utökad livscykelinformation, tillsammans med bättre spårning och övervakning av information om leveranskedjan, för att mäta de framsteg som görs för att minska det europeiska livsmedelssystemets miljöpåverkan.

T. Den europeiska modellen med en multifunktionell jordbruksbaserad livsmedelssektor, som består av olika jordbruksmodeller och vars centrala drivfaktor är familjejordbruken, är en viktig del av EU:s ekonomi och samhälle och måste säkerställa en konkurrenskraftig och mångsidig livsmedelsproduktion av hög kvalitet, livsmedelstrygghet, lokala leveranskedjor, god jordbrukspraxis, skydd av mark- och vattenresurser, höga miljö- och djurskyddsstandarder och livskraftiga landsbygdsområden i hela EU. En på lämpligt sätt understödd jordbrukspolitik kommer att främja övergången till mer lokalt förankrade leveranskedjor och mer hållbara jordbruksmetoder och kommer att leda till högre miljö- och djurskyddsstandarder.

U. Det är viktigt att betona den centrala roll som mikroföretagen och de små och medelstora företagen i EU:s jordbruksbaserade livsmedelssektor spelar för att på alla nivåer i livsmedelskedjan, från bearbetning till detaljhandel, uppnå strategins mål.

([50]) ECDC/EFSA/EMA second joint report on the integrated analysis of the consumption of antimicrobial agents and occurrence of antimicrobial resistance in bacteria from humans and food-producing animals, 2017.

([51]) Europeiska revisionsrätten, *Bekämpa antimikrobiell resistens: framsteg inom djursektorn, men detta hälsohot är fortfarande en utmaning för EU*, 2019

([52]) EEA, Data viewer on greenhouse gas emissions and removals, sent by countries to UNFCCC and the EU Greenhouse Gas Monitoring Mechanism, see also IEEP 2019, Net-Zero Agriculture in 2050: How to get there (https://ieep.eu/publications/net-zero-agriculture-in-2050-how-to-get-there).

([53]) EEA greenhouse gas – data viewer — European Environment Agency (europa.eu).

([54]) Europeiska miljöbyråns rapport nr 1/2020.

Onsdagen, 20 oktober 2021

V. Jordbrukssektorn måste fortsätta att producera säkra och näringsrika livsmedel, samtidigt som marken bevaras och förvaltas på ett hållbarare sätt, vilket sammantaget motverkar utflyttningen från landsbygden. Europeiska jordbrukare följer de högsta standarderna i världen och levererar livsmedel av hög kvalitet till människor inte bara i EU utan även i andra delar av världen. Trots att jordbrukssektorn har ett enormt strategiskt värde har på bara lite mer än ett årtionde åtskilliga miljoner jordbruksföretag upphört att existera, en siffra som motsvarar över en tredjedel av alla jordbruksföretag i Europa, de allra flesta små familjeföretag.

W. Det europeiska jordbrukets omställning till mer hållbara metoder och cirkularitet kommer att kräva avsevärda investeringar, och tillräcklig tillgång till finansiering är en förutsättning. EIB har åtagit sig att höja den andel av sin finansiering som går till investeringar i klimatåtgärder och miljömässig hållbarhet så att den uppgår till 50 % av bankens insatser år 2025 och därefter. Detta skulle kunna utnyttjas för att införa teknik som bidrar till hållbara metoder och för att stärka jordbrukets koppling till den cirkulära ekonomin.

X. God markkvalitet förbättrar jordens förmåga att producera livsmedel, filtrera vatten och ta upp koldioxid, vilket bidrar inte bara till att stabilisera klimatet utan också till att säkerställa livsmedelstrygghet, återställa den biologiska mångfalden, skydda våra jordbruksmarker och bygga upp ett sundare livsmedelssystem. Regenerativt jordbruk som en taktik för livsmedelsproduktion och markförvaltning skulle kunna begränsa dessa utmaningar och bidra till omställningen till ett i hög grad motståndskraftigt jordbrukssystem baserat på lämplig förvaltning av jord och mark.

Y. Det är viktigt att konsumenterna är fullständigt informerade och att de har möjlighet och förmåga att göra underbyggda livsmedelsval. Detta kräver ett sunt och säkert livsmedelsklimat som säkerställer transparens och går i god för att det är enkelt och ekonomiskt överkomligt för alla att göra ett sunt och hållbart val och som främjar och uppmuntrar konsumtionsmönster som gynnar människors hälsa och samtidigt garanterar en hållbar användning av naturresurser och mänskliga resurser samt höga djurskyddskrav. Informations-, utbildnings- och upplysningskampanjer räcker inte för att uppnå den nödvändiga förändringen mot sundare och mer hållbara konsumentval eftersom dessa val kan påverkas av sådant som normer och konventioner, pris, bekvämlighet, vana och metoderna för att presentera livsmedelsalternativen. En informerad allmänhet och utbildning kan emellertid spela en viktig roll för att på efterfrågesidan uppnå Europas mål för klimat, resurseffektivitet och biologisk mångfald. Obligatorisk märkning av näringsinnehåll och ursprung liksom lättfattlig information om djurskydd och hållbarhet på i princip alla livsmedel samt offentlig upplysning om den faktiska produktionskostnaden kan bidra till att vägleda konsumenterna mot ett sunt, hållbart och säkert näringsintag. Konsumentinformationen bör också anpassas till den digitala tidsåldern, utan att någon hamnar på efterkälken.

Z. Medelhavsdieten, som 2010 uppfördes på Unescos förteckning över immateriella världskulturarv, är känd som en sund och balanserad diet, med högt näringsvärde, socialt värde och kulturellt värde, som bygger på respekt för lokala aspekter och den biologiska mångfalden, som säkerställer bevarandet och utvecklingen av traditionella verksamheter och hantverk knutna till fiske, hållbar jakt och hållbart jordbruk och som spelar en skyddande roll i primär- och sekundärpreventionen av de främsta kroniska degenerativa sjukdomarna.

AA. Vatten och jordbruk är oupplösligt förenade och en hållbar vattenförvaltning inom jordbrukssektorn är avgörande för att möjliggöra produktionen av lämpliga livsmedel av hög kvalitet och bevara vattenresurserna.

AB. Livsmedelsmarknaden har globaliserats alltmer, och därmed har betydelsen av frihandelsavtal mellan EU och tredjeländer ökat i motsvarande grad.

AC. Resultaten av tillämpningen av de befintliga miljöstandarderna bör beaktas.

AD. Covid-19-pandemin har gett upphov till en allvarlig situation och fått konsekvenser för alla aktörer i den europeiska livsmedelskedjan, från primärproduktion till hotell- och restaurangnäring.

AE. Det europeiska livsmedelssystemet har spelat en avgörande roll under covid-19-pandemin och har visat att det är motståndskraftigt, med jordbrukare och deras kooperativ eller producentorganisationer, arbetstagare i livsmedelsvärdekedjan, bearbetningsföretag, distributörer och återförsäljare som arbetar tillsammans under svåra förhållanden, inklusive nedstängningar, och med risk för hälsan, för att se till att de europeiska konsumenterna fortsatt har obehindrad tillgång till säkra och ekonomiskt överkomliga produkter av hög kvalitet, samtidigt som den inre marknadens integritet respekteras. EU:s inre marknad och jordbrukssystem kom snabbt och i stor utsträckning tillrätta med leveransavbrotten under covid-19-krisen, som emellertid avslöjade att det finns vissa svagheter i invecklade livsmedelskedjor och visade på behovet av att säkerställa långsiktig livsmedelstrygghet, motståndskraft och korta leveranskedjor. I detta sammanhang är det viktigt att betona värdet av livsmedelstrygghet och säkra leveranskedjor för alla EU-medborgare och betydelsen av att jordbrukarna har tillgång till alla nödvändiga verktyg så att de på ett hållbart sätt kan producera diversifierade livsmedel.

AF. Även om jordbrukarnas rättigheter slogs fast i FAO:s internationella fördrag om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk 2004 har de immaterialrättsliga bestämmelserna ofta stått i strid med dem och har därmed äventyrat lokala, traditionella och inhemska utsädessystem.

AG. Konsumenterna lägger allt större vikt vid djurskydd och djurhälsa. Ett omfattande djurskydd är viktigt för den hållbara utvecklingen och har potential att stärka de europeiska jordbrukarnas ekonomiska och miljömässiga hållbarhet och skapa en ny marknad för jordbrukare där de kan sälja produkter som bygger på högre djurskyddskrav. Kommissionen har tillkännagjort en utvärdering och översyn av den befintliga djurskyddslagstiftningen, bland annat gällande djurtransporter och slakt av djur. Övergripande regler för att skydda djur inom jordbruket, kombinerat med vetenskapligt baserade artspecifika djurskyddskrav för alla arter som föds upp skulle avsevärt gynna djurskyddet. I samband med förändringar i lagstiftningen är det mycket viktigt med övergångsperioder och stöd till jordbrukare för att möjliggöra ett mer hållbart jordbruk och förbättra djurskyddet.

AH. Geografiska beteckningar representerar EU:s uråldriga arv och är resultatet av människans anpassning till miljön och ett uttryck för EU:s identitet.

AI. Det är ytterst viktigt att ta itu med livsmedelsbedrägerier och otillbörliga handelsmetoder genom att uppmärksamma och utreda bedräglig verksamhet.

1. Europaparlamentet välkomnar från jord till bord-strategins ambitioner och mål och ser dem som ett viktigt steg för att säkerställa ett hållbart, rättvist, sunt, djurvänligt, mer regionalt, diversifierat och motståndskraftigt livsmedelssystem, vilket är centralt för att uppnå målen i den europeiska gröna given och målen för hållbar utveckling. Parlamentet betonar de oupplösliga banden mellan friska människor, friska samhällen, friska djur och en frisk planet. Parlamentet betonar att denna strategi är viktig för att hålla livsmedelssystemet, inbegripet djurhållning och växtodling, inom gränsen för vad planeten klarar av, och understryker samtidigt att det är viktigt att få till stånd anständiga arbets- och anställningsvillkor och rättvisa möjligheter i hela livsmedelsvärdekedjan liksom en lämplig och väl avvägd politik. Parlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt omsätta strategin i konkreta lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder tillsammans med lämpliga ekonomiska stödmekanismer för omställningen.

Behov av åtgärder

2. Europaparlamentet erinrar om att konsekvensbedömningar är en integrerad del av EU:s beslutsprocess. Parlamentet välkomnar kommissionens tillkännagivande att den har för avsikt att genomföra noggranna konsekvensbedömningar, inklusive offentliga samråd, i linje med riktlinjerna för bättre lagstiftning för alla lagstiftningsinitiativ som omfattas av från jord till bord-strategin, inbegripet de som avser effektiva kvantitativa mål ([55]). Parlamentet betonar att dessa vetenskapliga förhandskonsekvensbedömningar bör inbegripa kraftfulla miljöbedömningar, täcka in de tre hållbarhetsdimensionerna (miljö, ekonomi och sociala aspekter, inklusive hälsa) i en helhets- och systemansats och beakta kumulativa effekter, inkludera kostnaden för uteblivna åtgärder i fråga om omedelbara och långsiktiga följder för människors hälsa, miljön, den biologiska mångfalden och hållbarhet i allmänhet liksom beakta generationsförnyelse, eventuella kompromisser mellan olika politiska mål, tillgången på medel för att uppnå målen och de olika jordbruksmodellerna i EU:s medlemsstater.

([55]) Svar från Kyriakides på fråga för muntligt besvarande E-000689/2021.

Parlamentet noterar vikten av att beskriva beräkningsmetoderna, baslinjerna och referensperioderna för varje enskilt mål, och framhäver behovet av samarbete och samråd med och medverkan av medlemsstaterna. Parlamentet konstaterar att den första halvtidsöversynen av strategin är planerad att ske i mitten av 2023. Parlamentet betonar att denna halvtidsöversyn noggrant måste beakta den kumulativa effekten av alla dessa åtgärder utifrån ett helhets- och systemperspektiv och täcka in hållbarhetens samtliga dimensioner, såväl miljö som ekonomiska frågor och sociala aspekter, inbegripet hälsa.

3. Europaparlamentet välkomnar tillkännagivandet av ett evidensbaserat förslag till rättslig ram för hållbara livsmedelssystem, som bygger på transparenta data och som beaktar de senaste vetenskapliga rönen. Parlamentet uppmanar kommissionen att använda detta förslag för att fastställa en framtidsinriktad heltäckande, balanserad, integrerad och miljömässigt, socialt och ekonomiskt hållbar gemensam livsmedelspolitik, inom ramen för vilken alla aktörer drar sitt strå till stacken, som syftar till att minska EU:s livsmedelsystems miljö- och klimatavtryck liksom dess negativa inverkan på den biologiska mångfalden och människors och djurs hälsa och välbefinnande, i avsikt att göra Europa till den första klimatneutrala och i det närmaste föroreningsfria kontinenten senast 2050 och stärka dess motståndskraft för att säkerställa livsmedelstrygghet på medellång och lång sikt mot bakgrund av klimatförändringarna, miljöförstörelsen och förlusten av biologisk mångfald. Parlamentet betonar behovet av att säkerställa ekonomisk och social hållbarhet i hela livsmedelskedjan eftersom goda socioekonomiska utsikter och de olika berörda sektorernas konkurrenskraft kommer att bidra till fullgörandet av strategins mål. Parlamentet uppmanar EU att ta täten i en global omställning till hållbarhet från jord till bord, med utgångspunkt i principen om en multifunktionell jordbrukssektor som är hållbar ur ett miljömässigt, socialt (inklusive hälsomässigt) och ekonomisk perspektiv, FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations (FAO) principer om agroekologi och rätten till mat enligt FN, samtidigt som man säkerställer större konsekvens och samstämdhet mellan olika politikområden för att samtliga aktörer i det europeiska livsmedelssystemet ska kunna planera långsiktigt på grundval av realistiska och transparenta SMART-mål. Parlamentet betonar att det krävs skyndsamma och djärva ändringar av politiken och lagstiftningen mot bakgrund av överväldigande vetenskapliga belägg för att det nuvarande livsmedelssystemet måste bli mer hållbart och att uteblivna åtgärder kommer att kosta mer, och framhäver vikten av innovation och hållbara metoder. Parlamentet föreslår att hänsyn ska tas till varje medlemsstats utgångsläge och till vilka framsteg som har gjorts, liksom till deras specifika (regionala) förhållanden, samtidigt som man främjar utbyte av kunskap och bästa praxis mellan medlemsstaterna. Parlamentet betonar behovet av att inkludera hela livsmedels- och dryckeskedjan, inbegripet produktion, bearbetning, saluföring, lagring, transport, distribution, hotell- och restaurangnäring och detaljhandel samt bortskaffande och återvinning av returråvaror. Parlamentet begär att detta lagstiftningsförslag ska ta full hänsyn till skyddet av produktionsdjur, med tanke på att detta är centralt för en hållbar livsmedelsförsörjning.

4. Europaparlamentet stöder utvecklingen av strategiska planer för livsmedelspolitiken ([56]), i syfte att underlätta, stimulera och utöka nya och befintliga nationella, regionala och lokala livsmedelsstrategier, med hänsyn tagen även till den komplexa frågan om livsmedelsfattigdom i Europa. Parlamentet framhåller vikten av att dessa planer underbyggs genom oberoende och opartisk vetenskap och forskning och genom involveringen av intressenter som representerar en rad olika infallsvinklar, i syfte att säkerställa en legitim och inkluderande process. Parlamentet betonar att det krävs en ny övergripande syn på styrning för att säkerställa samstämdhet mellan EU:s livsmedels- och jordbrukspolitik och de politikområden som påverkar dem, såsom handels-, energi-, konkurrens- och klimatpolitiken, för att öka synergieffekterna och förhindra kohandel. Parlamentet efterlyser därför en strukturerad dialog mellan Europaparlamentet, medlemsstaterna och alla aktörer i livsmedelssystemet, inklusive allmänheten, för att utnyttja alla de möjligheter som strategin erbjuder och för att diskutera brister, möjligheter och utmaningar när det gäller utarbetande och genomförande av en heltäckande gemensam livsmedelspolitik i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja en samhällsdialog om en gemensam syn på hållbarhet och dess olika delar, som en del av utarbetandet av dess förslag om en rättslig ram för ett hållbart livsmedelssystem som till syvende och sist måste grundas på en enhetlig syn på samtliga aspekter av hållbarhet.

5. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om att utarbeta en beredskapsplan för att trygga livsmedelstillgången och livsmedelsförsörjningen, i syfte att samordna ett gemensamt europeiskt svar på kriser som påverkar livsmedelssystemen. Parlamentet insisterar på att en förebyggande strategi krävs för att undvika att människor, företag eller medlemsstater agerar i panik eller överreagerar. Parlamentet anser att en sådan plan utgör ett lämpligt svar på de ökande förväntningar kring livsmedelstrygghet som ska behandlas på EU-nivå. Parlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att överväga frågor om strategiska livsmedelslager på samma sätt som den gör i fråga om strategiska oljelager i hela unionen.

([56]) Institutet för europeisk miljöpolitik och Ecologic Institute, policydokument från Think2030, *European food and agriculture in a new paradigm: Can global challenges like climate change be addressed through a farm to fork approach?*, 2021. https://think2030.eu/wp-content/uploads/2021/02/European-food-and-agriculture-in-a-new-paradigm-WEB.pdf

6. Europaparlamentet framhåller att det krävs åtgärder för att främja hållbara jordbruk, minska användningen av och riskerna med bekämpningsmedel, skydda och återställa markekosystemen och utöka de landskapselement på jordbruksmark som stöder återhämtningen hos de arter och livsmiljöer som skyddas enligt fågeldirektivet och art- och habitatdirektivet, däribland pollinerande insekter och deras livsmiljöer. Parlamentet påminner om att jordbrukets produktivitet och motståndskraft är beroende av en hållbar förvaltning av naturresurser för att säkerställa långsiktigt hållbara livsmedelssystem.

7. Europaparlamentet framhåller att europeiska konsumenter, jordbrukare och företag har ett intresse av att livsmedelssystemen ställs om till att bli mer hållbara. Parlamentet betonar att förbättrad information till berörda parter och en bättre jordbrukspolitik kan stödja denna omställning. Parlamentet understryker att den ekologiska omställningen inom livsmedelsproduktionen och det resulterande bidraget till en begränsning av klimatförändringarna kan vara en situation som primärproducenter, miljön, ekonomin och samhället som helhet vinner på, och som ger hållbara, säkra, tillräckliga, överkomliga, hälsosamma och näringsrika livsmedel, och att detta kan uppnås med en balanserad strategi som samordnar hållbara metoder och ekonomiska möjligheter. Parlamentet upprepar att för att säkerställa ett proportionellt bidrag från sektorn bör jordbruket utgöra en målinriktad och incitamentsbaserad del av EU:s ambition att närma sig nettonollutsläpp senast i mitten av århundradet, samtidigt som man också tar itu med utsläpp som är kopplade till europeisk livsmedelsproduktion och livsmedelskonsumtion men som genereras utanför Europa. Parlamentet betonar att jordbrukarnas deltagande i och stöd för klimatåtgärderna är avgörande för att globala begränsningsmål och målen för hållbar utveckling ska kunna uppnås utan att den globala tryggade livsmedelsförsörjningen och nutritionen samt målen för hållbar utveckling äventyras, och utan att någon lämnas på efterkälken.

8. Europaparlamentet betonar att det behöver säkerställas att från jord till bord-strategin och målen i den europeiska gröna given är samstämmiga, även i fråga om klimat, biologisk mångfald, nollutsläpp och hälsa. För att kunna säkerställa en tryggad livsmedelsförsörjning i EU och globalt betonar parlamentet att man måste bevara och stärka den biologiska mångfalden samt garantera dels samstämdhet med EU:s strategi för biologisk mångfald, inbegripet det bidrag som Natura 2000 och marina skyddsområden ger till produktionen av hälsosamma livsmedel, dels enhetlighet mellan den gemensamma jordbrukspolitiken, den gemensamma fiskeripolitiken, EU:s handelspolitik och EU:s strategi för bioekonomi. Parlamentet framhåller att målen för hållbar utveckling erbjuder en relevant ram för att på ett sammanhängande och systematiskt sätt integrera miljömässiga, sociala och ekonomiska mål, och möjliggöra utformning av övergripande strategier som bättre återspeglar samverkan mellan varje politiskt mål. Parlamentet påminner om att den sociala dimensionen måste integreras fullständigt i alla framtida initiativ inom ramen för från jord till bord-strategin tillsammans med de ekonomiska och miljömässiga dimensionerna för att uppnå en i högsta grad nödvändig konsekvent politik för hållbar utveckling. Parlamentet insisterar på att förbättrade arbetsvillkor i linje med Internationella arbetsorganisationens (ILO) åtta grundläggande konventioner, kollektiva förhandlingar och socialt skydd bör inkluderas som hållbarhetskriterier.

En livsmedelskedja som fungerar för medborgare, arbetstagare, producenter, distributörer och miljön

9. Europaparlamentet välkomnar beslutet om en översyn av direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel och minskningsmålen för bekämpningsmedel, förlust av näringsämnen från både organiska material och mineralkällor samt försäljning av antibiotika, och är övertygat om att dessa mål är inom räckhåll men att uppnåendet av dem är beroende av att det finns säkrare och mer ändamålsenliga och effektiva alternativ. Parlamentet betonar att det behövs ytterligare holistisk utbildning och kommunikation, bland annat genom rådgivningstjänster, för att uppnå denna förändring. Parlamentet betonar att dessa minskningsmål måste vara bindande och att det är viktigt att de uppnås med hjälp av holistiska, förebyggande och cirkulära strategier såsom ekologiska och agroekologiska metoder, innovativa hållbara jordbruksmetoder, genomförande av precisionsjordbruk och integrerad odlings- och skadedjursbekämpning där så är lämpligt, och användning av hållbara alternativ, med stöd av ett livscykelperspektiv. Parlamentet betonar att man behöver inrätta snabba förfaranden för utvärdering, godkännande och registrering av icke-kemiska bekämpningsmedel med låg risk, samtidigt som man säkerställer att bedömningen av dem är lika rigorös som bedömningen av andra ämnen. Parlamentet insisterar på att varje medlemsstat utifrån sina egna klimat- och jordbruksproduktionsförhållanden bör fastställa robusta, effektiva och tidsbundna kvantitativa minskningsmål när de ser över de strategiska planerna inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och andra relevanta politiska instrument, med ambitionen att minska jordbruksutsläppen till mark, grundvatten, ytvatten och luft till noll i enlighet med den gröna givens nollföroreningsambition. Dessa minskningsmål bör åtföljas av väldefinierade grödspecifika stödåtgärder som säkerställer ansvarsskyldighet och verkställbarhet på alla nivåer och använder oberoende och fullständiga uppgifter för att bidra till uppnåendet av målen, samt stöd och utbildning för genomförande på gårdsnivå och ytterligare forskning och utveckling för innovativa och hållbara jordbrukslösningar. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja medlemsstaterna i arbetet med att förbättra

deras system för tillsyn, övervakning och god efterlevnad av reglerna för användning av bekämpningsmedel, och att stärka kommunikationen med och öka medvetenheten bland slutanvändarna. Parlamentet begär på nytt att dessa mål ska omvandlas till lagstiftning, bland annat genom översynen av direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel, och uppmanar kommissionen att klargöra hur den kommer att hantera enskilda medlemsstaters bidrag till unionsomfattande bindande mål och samtidigt säkerställa lika villkor för alla och klargöra referensvärdena för dessa mål, med beaktande av medlemsstaternas olika utgångspunkter, gjorda insatser och särdrag, och tydligt kartlägga de många icke-syntetiska och andra alternativ som redan är kända i dag, deras tillgänglighet och inverkan på sektorns lönsamhet och jordbrukarnas inkomster samt på en tryggad livsmedelsförsörjning, och uppmanar kommissionen att utarbeta en plan för att minimera syntetiska insatsvaror i jordbruket. Parlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa medlemsstaterna med att ägna särskild uppmärksamhet åt de särskilda villkor som gäller för användning av bekämpningsmedel i skyddsområden för grundvatten genom bättre kommunikation, övervakning och inspektioner.

10. Europaparlamentet betonar den viktiga roll som integrerat växtskydd spelar för att minska beroendet av bekämpningsmedel, och uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att säkerställa att det används och att genomförandet utvärderas och övervakas systematiskt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att omvandla de allmänna principerna för integrerat växtskydd till praktiska och mätbara kriterier och att kontrollera dessa kriterier på gårdsnivå, och uppmanar kommissionen att säkerställa att medlemsstaterna effektivt genomför dessa principer genom sina strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att inkludera väldefinierade och skräddarsydda åtgärder och metoder för varje gröda, såsom blomsterremsor, som en baslinje för att dra ner på användningen av bekämpningsmedel och minska resistensen hos skadedjur. Parlamentet uppmanar återförsäljarna i livsmedelskedjan att proaktivt samarbeta med jordbrukarna för att genomföra och utöka alla tillgängliga tillämpningar och metoder för integrerat växtskydd för varje gröda i deras leveranskedja och att som en del i den miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade rapporteringen redogöra för hur de själva bidrar till målen och minskningsmålen.

11. Trots att EU har ett av de strängaste systemen för godkännande av bekämpningsmedel i världen anser Europaparlamentet att både reglerna i sig och genomförandet av dem behöver förbättras. Parlamentet påminner om sin resolution om unionens förfarande för godkännande av bekämpningsmedel ([57]) och förväntar sig att kommissionen och medlemsstaterna utan dröjsmål ska ta itu med alla uppmaningar i resolutionen, och understryker att regelverket bör uppmuntra till innovation och forskning för utveckling av bättre och säkrare växtskyddsmedel och alternativ. Parlamentet poängterar att utöver att se över direktivet om hållbar användning av bekämpningsmedel för att minska användningen av och riskerna med bekämpningsmedel bör kommissionen, Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) och Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) förbättra miljöriskbedömningen för växtskyddsprodukter, bland annat genom att beakta bekämpningsmedlens effekter på jord, vattenkvalitet och dricksvattenkällor, inbegripet kumulativa effekter och synergistiska effekter. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att på lämpligt sätt utvärdera framstegen mot politiska mål och att förbättra de harmoniserade riskindikatorer som fastställs i kommissionens direktiv (EU) 2019/782 ([58]) så att de även inkluderar toxicitet, persistens och bioackumulering och tar hänsyn till jordbruksarealer med eller volymer av verksamma ämnen och hur växtskyddsmedel används för att effektivt minska användningen av syntetiska bekämpningsmedel och tungmetaller i konventionellt och ekologiskt jordbruk, och att anta tydliga vetenskapligt grundade kriterier för vad som utgör oacceptabla effekter på miljön, med beaktande av verklig exponering (akut och kronisk) för flera växtskyddsmedel, inklusive kumulativa effekter och synergistiska effekter. Parlamentet insisterar på att profylaktisk användning av bekämpningsmedel, inklusive behandling av utsäde med systemiska bekämpningsmedel, bör begränsas så mycket som möjligt om det utgör en fara för människors hälsa eller för miljön. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram sitt lagstiftningsförslag om uppgifter om bekämpningsmedel senast i mitten av 2022.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att bestämmelserna i förordning (EG) nr 1107/2009 tillämpas korrekt och att därmed garantera bland annat en minimistandard för anmälning av nödgodkännanden av bekämpningsmedel, inklusive kravet på medlemsstaterna att lämna in fullständiga och detaljerade förklaringar och att offentliggöra dessa anmälningar. Parlamentet välkomnar Efsas roll i granskningen av dessa undantag.

([57]) Europaparlamentets resolution av den 16 januari 2019 om unionens förfarande för godkännande av bekämpningsmedel (EUT C 411, 27.11.2020, s. 48).

([58]) Kommissionens direktiv (EU) 2019/782 av den 15 maj 2019 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG vad gäller fastställande av harmoniserade riskindikatorer (EUT L 127, 16.5.2019, s. 4).

13. Europaparlamentet begär att man fullt ut ska beakta de kumulativa och synergistiska effekterna av bekämpningsmedel vid fastställandet av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester (MRL-värden), samt att kriterierna för djurhälso- och miljörisker ska beaktas i högre grad vid bedömning av ansökningar om nya MRL-värden i enlighet med artikel 14 i MRL-förordningen. Parlamentet begär att data som inhämtats genom biologisk övervakning av produkter som släppts ut på marknaden ska användas för att kontrollera korrektheten hos de uppskattade nivåerna av exponering för bekämpningsmedel för fastställandet av MRL-värden, samt för acceptabla exponeringsnivåer för jordbruksarbetare, boende, andra närvarande personer och konsumenter samt produktionsdjur. Parlamentet understryker att stor uppmärksamhet behöver ägnas åt användares hälsa och säkerhet i framtida europeiska lagstiftningsinitiativ som relaterar till användningen av bekämpningsmedel. Parlamentet påminner om man måste säkerställa att alla användare får skyddsutrustning och omfattande information och utbildning om användningen av och de relaterade riskerna med bekämpningsmedel. Parlamentet betonar att det måste säkerställas att alla jordbruksarbetare har tillgång till officiell dokumentation om vilken typ av bekämpningsmedel som används i deras arbete. Parlamentet understryker att uppnåendet av dessa mål kräver en ytterligare översyn av direktiv 2004/37/EG om carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet ([59]), direktiv 2009/128/EG om en hållbar användning av bekämpningsmedel och direktiv 98/24/EG om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet ([60]).

14. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande att minska näringsförlusterna med minst 50 % och samtidigt se till att markens bördighet inte försämras. Parlamentet är övertygat om att detta bäst kan uppnås genom att näringscykler stängs och näringsämnen återvinns och återanvänds, samt genom att jordbrukare uppmuntras och belönas för att odla baljväxter. Parlamentet insisterar på att det behövs rättsligt bindande lagstiftningsinitiativ och åtgärder som syftar till att göra det möjligt för jordbrukare att förbättra näringsämneshanteringen i detta syfte. Parlamentet betonar att man bör arbeta mot dessa mål med hjälp av holistiska och cirkulära metoder för hanteringen av näringsämnen, till exempel med agroekologiska metoder och digitalt jordbruk, som kan bidra med sidovinster för jordmånens kvalitet och den biologiska mångfalden samt hjälpa jordbrukare att sluta vara beroende av mineralgödselmedel och minska fosfor- och kväveflöden. Parlamentet påpekar att man vid en minskning av ineffektiv gödsling och utfasning av överdriven gödsling bör ta hänsyn till klimat- och miljöeffekterna av olika gödselmedel, inklusive förekomsten av tungmetaller. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att i sina strategiska planer inkludera åtgärder för att främja en effektiv och kretsloppsbaserad hantering av näringsämnen, samt att kraftfullt stödja utbildning för jordbruksrådgivare och jordbrukare och att ta vara på reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken som ett tillfälle att begränsa utsläppen av ammoniak (NH_3) från jordbrukssektorn. Parlamentet betonar att förbättrad hantering av näringsämnen medför både ekonomiska och miljörelaterade fördelar. Parlamentet understryker betydelsen av att tillämpa modern och innovativ teknik och lösningar såsom precisionsjordbruk, riktad gödsling som är anpassad till växternas behov, och rådgivning om växtnäring och hanteringsstöd, samt att installera bredband i landsbygdsområden för det ändamålet. Parlamentet anser att hållbara affärsmodeller för jordbruk bör stödjas i syfte att främja insamling, återvinning och återanvändning från avfallsflöden som är fria från föroreningar.

15. Europaparlamentet betonar att målen om minskad användning av och därmed förknippade risker med kemiska bekämpningsmedel och minskade näringsämnesförluster bara kan uppnås om det finns säkrare alternativ och därmed en fungerande verktygslåda för växtskydd. Parlamentet betonar dock vikten av utbildning för att säkerställa att förebyggande åtgärder tillämpas på rätt sätt. Parlamentet efterlyser ökad forskning om och utveckling av alternativa växtskyddsmedel, gödningsmedel och mer resistenta sorter som kräver mindre insatser för att säkra stabila skördar och digitala verktyg, samt incitament för tillämpningsmetoder och tillämpningsteknik såsom precisionsjordbruk. Parlamentet uppmanar kommissionen att påskynda och förenkla antagandet av nya växtskyddslösningar, inbegripet växtskyddsmedel med mindre påverkan, såsom lågriskämnen eller biolösningar, och att införa en definition och en separat kategori för naturliga ämnen i övergripande lagstiftning, samt att delta i initiativ för att hitta alternativa sätt att bedöma dessa ämnen med låg risk, allmänkemikalier och naturligt förekommande ämnen. Parlamentet betonar vidare att minskad användning av bekämpningsmedel måste gå hand i hand med en större tillgång på marknaden av hållbara alternativ som ger ett växtskydd som är likvärdigt med kemiska bekämpningsmedel för att undvika spridning av växtskadegörare. Parlamentet begär dessutom att åtgärder ska vidtas för att underlätta införandet av nya metoder i bedömningarna av risker med kemiska livsmedel och foder, så att behovet av tester med användning av djur minskar och i slutändan kan fasas ut fullständigt.

([59]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/37/EG av den 29 april 2004 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet (EUT L 158, 30.4.2004, s. 50).

([60]) Rådets direktiv 98/24/EG av den 7 april 1998 om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet(EUT L 131, 5.5.1998, s. 11).

Onsdagen, 20 oktober 2021

16. Europaparlamentet upprepar hur oerhört viktigt det är att skydda bin och andra pollinerande insekter mot de skadliga effekterna av bekämpningsmedel och sjukdomar. Parlamentet påminner om sin invändning av den 23 oktober 2019 ([61]) och upprepar sin uppmaning till kommissionen att säkerställa att revideringen av vägledningen om bin och framtida genomförandeakter inte leder till en skyddsnivå för bin som är lägre än den som fastställdes i Efsas vägledning om bin från 2013, och bygger på de senaste vetenskapliga och tekniska rönen, och föreslår därför att de enhetliga principerna ska ändras, inte bara när det gäller akut toxicitet för honungsbin, utan åtminstone även när det gäller kronisk toxicitet och toxicitet för honungsbilarver samt akut toxicitet för humlor. Parlamentet konstaterar att Efsa arbetar med att ta fram ett eget modelleringssystem, ApisRAM, som verkar stämma bättre överens med honungsbins biologi än BeeHAVE och vara mindre känsligt för intressekonflikter. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att skyndsamt ompröva de ämnen som har samma verkningssätt som neonikotinoider.

17. Europaparlamentet upprepar sin begäran om en indikator för pollinerande insekter ([62]) och ett mål för återställande. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa en ny EU-omfattande övervakningsram för pollinerande insekter med stabila system som sätts in på medlemsstatsnivå, milstolpar, tydligt tidsbundna mål, indikatorer och delmål. Parlamentet betonar att övervakningsverksamheterna måste integreras i den nya övervaknings- och bedömningsramen i den gemensamma jordbrukspolitiken.

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utföra systematisk och standardiserad fältövervakning av den biologiska mångfalden i odlingslandskapet, inklusive pollinerande insekter, med deltagande av fackfolk, jordbrukare och lekmannaforskare, och att använda informationen till att utvärdera EU:s strategier och genomförandet av dem.

19. Europaparlamentet erinrar om betydelsen av en One health-modell. Parlamentet betonar att antimikrobiell resistens är ett växande transnationellt och gränsöverskridande hälsohot där samordnade EU-åtgärder kan göra skillnad. Parlamentet är medvetet om de betydande insatser som görs för att minska användningen av antimikrobiella medel hos djur, vilket har bidragit till de globala ansträngningarna att minska antibiotikaresistensen. Parlamentet betonar dock att man behöver minska användningen av antibiotika ytterligare, även inom livsmedelsproduktionen. Parlamentet välkomnar kommissionens plan att minska den totala försäljningen av antimikrobiella medel för produktionsdjur och inom vattenbruket med 50 % fram till 2030, och understryker att de framsteg som redan gjorts på medlemsstatsnivå måste beaktas. Parlamentet påpekar att det behövs delmål och tydliga insatser och åtgärder, inbegripet påföljder enligt EU-lagstiftningen, om detta mål ska kunna uppnås. Vidare erinrar parlamentet om att bättre djurhållningsmetoder är avgörande om detta mål ska kunna uppnås, eftersom bättre djurskydd leder till bättre djurhälsa, vilket minskar behovet av läkemedel. Parlamentet anser att ett korrekt genomförande av förordningen om veterinärmedicinska läkemedel ([63]) och förordning (EU) 2019/4 om foder som innehåller läkemedel ([64]) ytterligare kommer att minska användningen av antibiotika, och uppmanar kommissionen att granska medlemsstaternas genomförande och efterlevnad. Parlamentet betonar att andra antimikrobiella medel än reservantibiotika för människor även i fortsättningen måste finnas tillgängliga för nödvändig användning, så att djurs hälsa och djurskydd alltid säkerställs.

20. Europaparlamentet välkomnar den tonvikt som läggs på behovet av att minska den totala försäljningen inom EU av antibiotika för produktionsdjur och inom vattenbruk, och betonar att det inom ramen för One health-modellen har antagits och kommer att antas EU-initiativ på detta område som erkänner det inbördes beroendet mellan människors, djurs och miljöns hälsa och välbefinnande. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fokusera på fler åtgärder som möjliggör och ger incitament till hållbara innovativa lösningar, i synnerhet förebyggande verktyg och alternativa behandlingar. Parlamentet efterlyser åtgärder för att säkerställa att standarderna för produkter av animaliskt ursprung som importeras till EU är likvärdiga med de standarder som fastställs i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel. Parlamentet noterar att man som ett led i översynen av förordningen om fodertillsatser ([65]) behöver ta itu med användningen av ämnen som för närvarande inte klassificeras som antibiotika men som har antibiotiska egenskaper som överensstämmer med artikel 4.14 i förordningen om veterinärmedicinska läkemedel och som får användas inom jordbruk med djurhållning och vattenbruk i förebyggande syfte. Parlamentet uppmärksammar på att arbetstagare i livsmedelskedjan riskerar att smittas av antimikrobiellt resistenta patogener, till exempel när de administrerar veterinärmedicinska läkemedel genom att strö dem över foder. Parlamentet betonar att man behöver vidta lämpliga åtgärder för att minska denna allvarliga arbetsmiljörisk.

([61]) EUT C 202, 28.5.2021, s. 49.

([62]) I enlighet med åtagandet i EU-initiativet för pollinatörer (COM(2018)0395), åtgärd 5C https://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/species/pollinators/documents/EU_pollinators_initiative.pdf.

([63]) Förordning (EU) 2019/6 (EUT L 4, 7.1.2019, s. 43).

([64]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/4 av den 11 december 2018 om tillverkning, utsläppande på marknaden, användning av foder som innehåller läkemedel, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 183/2005 och om upphävande av rådets direktiv 90/167/EEG (EUT L 4, 7.1.2019, s. 1).

([65]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser (EUT L 268, 18.10.2003, s. 29).

21. Europaparlamentet påminner om att jordbruk och skogsbruk spelar en viktig roll i arbetet med klimatanpassning och begränsning av klimatförändringarna. Parlamentet betonar att det är viktigt att vara medveten om och övervaka jordbrukets och djurhållningens inverkan på utsläpp av växthusgaser och markanvändning. Parlamentet betonar att man måste minska dessa utsläpp i syfte att bidra till EU:s åtaganden enligt Parisavtalet. Parlamentet betonar behovet av och potentialen i att bibehålla, återställa och utöka naturliga kolsänkor och minska jordbrukets utsläpp av koldioxid, metan och dikväveoxid, särskilt inom foder- och djurhållningssektorerna samt inom sektorn för gödselmedel från organiska material och mineralkällor, utan att ytterligare äventyra djurskyddet, och samtidigt se till att inte jordens bördighet försämras. Parlamentet inser att friska djur kräver mindre naturresurser och att hållbara djurhållningsmetoder kan leda till minskade växthusgasutsläpp. Parlamentet efterlyser lämpliga och skräddarsydda lagstiftningsåtgärder och mål för utsläpp från jordbruk och relaterad markanvändning som en del av paketet Fit for 55 för att säkerställa en ambitiös minskning av alla växthusgasutsläpp inom dessa sektorer, bland annat genom att ta itu med djurtätheten i EU och utsläpp från markanvändning från importerat foder och importerade livsmedel. Parlamentet efterlyser sammanhållna politiska åtgärder för att möjliggöra en omställning till mer hållbara metoder såsom gräsbaserad extensiv animalieproduktion som en del av ett blandat jordbrukssystem som respekterar den lokala miljöns bärförmåga och stöder den biologiska mångfalden.

22. Europaparlamentet konstaterar att det sker en lovande utveckling på området fodertillsatser som bidrar till att minska utsläppen av växthusgaser och vatten- och luftföroreningar från djurhållning. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang kommissionens planer på att göra det lättare att släppa ut miljömässigt hållbara och innovativa fodertillsatser på marknaden, och efterlyser relevanta forskningsprogram till stöd för ytterligare utveckling av dem.

23. Europaparlamentet påpekar att extensiv permanent gräsbaserad, betesskogsbruksbaserad eller extensiv ekologisk djurhållning, som ofta inbegriper betesmarker med högt miljövärde, är viktiga inslag i det europeiska livsmedelssystemet, och att dess kvalitetssystem är en avgörande faktor för många traditionella landsbygdssamhällen som gör det möjligt för dem att på ett produktivt sätt använda mark som annars skulle ha övergetts. Parlamentet understryker att denna form av markbaserad jordbruksproduktion med låg densitet kan ha många positiva effekter för miljön och bevarandet av kulturlandskap, bidrar till att skydda landsbygdsområden från avfolkning och nedläggning, hjälper till att begränsa klimatförändringarna och bidrar till en cirkulär ekonomi och återställande av den biologiska mångfalden och måste därför stödjas och uppmuntras. Parlamentet betonar att stöd bör ges till jordbruksföretag som ställer om till mer hållbara produktionsformer och frångår jordbruksmetoder med hög djurtäthet och monokulturer. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att dess politik och finansieringsprogram stöder det traditionella europeiska kulturlandskapet, såsom sluttande och terrasserade vinodlingar och extensiv permanent gräsbaserad produktion som stöder den biologiska mångfalden. Parlamentet noterar att medlemsstaternas rapporter enligt artikel 17 i art- och habitatdirektivet ([66]) betonar att många kulturformade gräsmarker har en ogynnsam, otillfredsställande eller dålig bevarandestatus, och att pollinerande insekter som är beroende av dem är hotade, vilket äventyrar pollineringstjänsterna.

24. Europaparlamentet efterlyser en starkare harmonisering av den rättsliga ramen för djurhållning i EU, med gemensamma vetenskapsbaserade djurskyddsindikatorer, och välkomnar kommissionens åtagande att vid behov utvärdera och se över den befintliga djurskyddslagstiftningen. Parlamentet understryker att man behöver beakta de senaste framstegen inom djurskyddsforskning och tillmötesgå offentliga, politiska och marknadsrelaterade krav på högre djurskyddsstandarder. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag med målet att fasa ut användningen av burar i djurhållning i EU, och att bedöma huruvida en utfasning senast 2027 skulle vara möjlig. Parlamentet betonar att denna utfasning bör baseras på en vetenskapligt grundad konsekvensbedömning och säkerställa en lämplig övergångsperiod. Parlamentet uppmanar kommissionen att anta en strategi där varje art behandlas individuellt så att hänsyn tas till och bedömningar görs av varje enskilt djurs särdrag, och där olika arter får inhysningssystem som är anpassade till deras särskilda behov, samtidigt som man skyddar djurs och människors hälsa, skyddar arbetstagare och säkerställer tillräckligt stöd och en övergångsperiod i syfte att bibehålla jordbrukarnas och uppfödarnas konkurrenskraft.

25. Europaparlamentet påminner om att det behövs ett högkvalitativt djurskyddssystem, även inom transport och slakt. Parlamentet betonar att en hög djurskyddsnivå är väsentlig för en hållbar utveckling och avgörande för bättre livsmedelskvalitet som underlättar hälsosammare näringsintag, uppfyller konsumenternas krav och bidrar till bevarandet av biologisk mångfald. Parlamentet betonar att det behövs en enhetlig och harmoniserad strategi som tar hänsyn till människors hälsa, miljön, den biologiska mångfalden, djurens hälsa och välbefinnande samt klimatet på ett holistiskt och gemensamt sätt i samband med ett hållbart livsmedelssystem.

([66]) Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

26. Europaparlamentet anser att man måste inleda överträdelseförfaranden mot medlemsstater som systematiskt brister i genomförandet och efterlevnaden av befintlig djurskyddslagstiftning, och att vid behov täppa till luckor i lagstiftningen och fastställa högre standarder i djurskyddslagstiftningen. Parlamentet betonar att det är mycket viktigt att EU beaktar tredjeländers efterlevnad av djurskyddsstandarder, särskilt när det gäller importerade produkter.

27. Europaparlamentet betonar att djur bör uppleva så lite oro som möjligt när de transporteras och slaktas, och välkomnar därför avsikten att se över den befintliga djurskyddslagstiftningen i fråga om djurtransporter och slakt av djur. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att underlätta lokal slakt, inklusive mobil slakt, med mindre enheter och bättre utbildning av personalen för att undvika att djuren lider. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja alternativ till transport av levande djur när så är möjligt.

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att genomföra och verkställa relevant EU-lagstiftning, särskilt rådets förordning nr 1/2005 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden ([67]). Parlamentet beklagar den nuvarande underlåtenheten att följa domstolens dom om att djurskyddet inte stannar vid EU:s yttre gränser och att djurtransportörer som lämnar Europeiska unionen därför också måste följa EU:s djurskyddsregler när de reser ut ur EU, samtidigt som man lyfter fram svårigheterna med tillämpningen eftersom EU inte har någon jurisdiktion i tredjeländer.

29. Europaparlamentet påminner om att 70 procent av de sjukdomar och pandemier som uppkommer enligt IPBES har sitt ursprung bland djur. Parlamentet uttrycker sin djupa oro över den allt vanligare uppkomsten av zoonotiska sjukdomar som överförs från djur till människor (antropozoonoser), såsom Q-feber, fågelinfluensa och det nya influensaviruset A (H1N1), och som förvärras av klimatförändringar, miljöförstöring, förändrad markanvändning, avskogning, förstörelse av och press på den biologiska mångfalden och naturliga livsmiljöer, olaglig handel med vilda djur samt våra nuvarande system för produktion och konsumtion av livsmedel. Parlamentet understryker att animalieproduktionssystemen, som innebär att djur med liknande genotyp hålls nära varandra, kan öka djurens sårbarhet för infektionssjukdomar, vilket skapar förutsättningar för uppkomst och spridning av zoonotiska sjukdomar ([68]). Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att påskynda övergången från dessa jordbruksmetoder och från en ohållbar användning av vilda djur och växter, inklusive olaglig handel, till bättre förvaltning av veterinärprevention och främjande av höga standarder för djurhälsa och djurskydd, inklusive med EU:s handelspartner, i syfte att förhindra spridning av zoonotiska sjukdomar och invasiva arter och att främja EU:s höga standarder för biosäkerhet som bästa praxis på global nivå. Parlamentet konstaterar att förebyggande av sjukdomar och beredskap, dvs. tillgång till metoder för diagnos, förebyggande och behandling, är avgörande för att hejda framväxande hot mot såväl människor som djur.

30. Europaparlamentet välkomnar kommissionens konstaterande att ekologiskt jordbruk är en av de viktiga komponenterna på EU:s väg mot mer hållbara livsmedelssystem, och ambitionen att utöka den del av EU:s jordbruksmark som används till ekologiskt jordbruk fram till 2030. Parlamentet understryker att en majoritet av medlemsstaterna redan har antagit mål för att öka den jordbruksareal som används till ekologisk produktion. Parlamentet ser fram emot analysen av den ekologiska sektorn i den övergripande konsekvensbedömningen av strategin, och betonar att den europeiska handlingsplanen för ekologiskt jordbruk kommer att spela en viktig roll för att öka dess spridning. Parlamentet understryker att utvecklingen och tillväxten av den ekologiska sektorn måste åtföljas av marknadsdriven utveckling och utveckling av försörjningskedjan och åtgärder som ytterligare stimulerar efterfrågan på ekologiska livsmedel och säkerställer konsumenternas förtroende, tillsammans med offentlig upphandling, skatteincitament och ett brett spektrum av säljfrämjande åtgärder, forskning, innovation, utbildning och vetenskaplig kunskapsöverföring, som alla kan bidra till att stabilisera marknaden för ekologiska produkter och säkerställa en skälig ersättning för jordbrukarna.

([67]) EUT L 3, 5.1.2005, s. 1.

([68]) Rapport från IPBES workshop om biologisk mångfald och pandemier: EPRS, *The link between biodiversity loss and the increasing spread of zoonotic diseases* (kopplingen mellan förlusten av biologisk mångfald och den ökande förekomsten av zoonotiska sjukdomar), HSI: s rapport *The connection between animal agriculture, viral zoonoses, and global pandemics* (sambandet mellan djurjordbruk, viruszoonoser och globala pandemier). Dhingra SM, Artois J, Dellicour S, m.fl., 2018. ”Geographical and historical patterns in the emergences of novel highly pathogenic avian influenza (HPAI) H5 and H7 viruses in poultry” (geografiska och historiska mönster i uppkomsten av de nya högpatogena aviära influensavirusen H5 och H7 hos fjäderfä), *Frontiers in Veterinary Science 5*:84. https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5996087/. Jones BA, Grace D, Kock R, m.fl. 2013. ”Zoonosis emergence linked to agricultural intensification and environmental change” (uppkomst av zoonoser kopplad till intensifiering av jordbruket och miljöförändring), *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America 110(21):8399-404*. www.pnas.org/content/110/21/8399.

31. Europaparlamentet välkomnar tanken på att förbättra, stimulera och belöna naturlig koldioxidbindning i mark, något som redan har uppnåtts i vissa jordbruksföretag, genom att ytterligare belöna jordbrukare för att de utvecklar och upprätthåller goda jordbruksmetoder för koldioxidbindning, vilket bör leda till förbättrade kolsänkor i hela EU. Parlamentet understryker att jordbruks- och livsmedelspolitiken bör underlätta övergången till ett hållbart jordbruk genom att belöna jordbrukarna för de miljö- och klimatfördelar som de tillhandahåller. Parlamentet betonar att naturbaserade lösningar, såsom omfattande växelbruk, odling av mellangrödor, permakultur, agroekologi och återställande av ekosystem, och särskilt återställande och underhåll av torvmarker, är viktiga för att öka de naturliga kolsänkorna och koldioxidbindningen. Parlamentet betonar dock att jordbruk och jordbruksmetoder med betydande negativ inverkan på klimat, biologisk mångfald, mark, vatten, luft och djurskydd inte bör få någon klimatfinansiering och inte heller ges incitament eller belöning. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka en ram för stabil kvantifiering och certifiering av koldioxid som bör förebygga risken för den form av falska framställningar som kallas grönmålning. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram flera alternativ för kolinlagrande jordbruk och understryker att koldioxidmarknaderna ingår i en mycket bredare uppsättning lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder för att minska växthusgasutsläppen, och betonar att system för kolinlagrande jordbruk bör ingå i en verktygslåda med incitament för att uppnå klimatmålen. Parlamentet begär att förslagen ska vara förenliga med djurskydds- och miljömålen och med principen om att inte vålla skada i den gröna given. Parlamentet stöder en stimulerad utbredning av regenerativa jordbruksmetoder, bättre tillgång till teknik, uppgifter, utbildning och information, samt en diversifiering av jordbrukarnas inkomster genom koldioxidbindning och betalningar för ekosystemtjänster, vilket gör jordbrukarna mer resilienta.

32. Europaparlamentet understryker att utsäde och växtförökningsmaterial måste karaktäriseras av säkerhet och mångfald för att ge stabila avkastningar, och att växtsorter måste anpassas till de påfrestningar som klimatförändringarna medför, till exempel traditionella och lokalt anpassade sorter, och sorter som lämpar sig för ekologisk produktion och jordbruk med begränsad användning av insatsmedel, samtidigt som man måste säkerställa insyn och valfrihet för jordbrukare och tillgång till genetiska resurser och innovativa växtförädlingstekniker i syfte att främja friskt utsäde och skydda växter mot skadegörare och sjukdomar och för att hjälpa jordbrukare att hantera de allt större riskerna med klimatförändringarna genom att säkerställa incitament för öppen innovation genom växtvariation.

33. Europaparlamentet lyfter fram de potentiella negativa effekterna av koncentration och monopolisering inom utsädessektorn, och uppmanar kommissionen att fastställa åtgärder för att vid behov bekämpa dem. Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av öppen innovation genom växtförädlarrättigheter, och noterar med oro de skadliga effekterna av omfattande patent inom utsädessektorn. Parlamentet anser att privata medborgares och små aktörers icke-kommersiella produktion och användning av traditionella och lokalt anpassade utsädessorter inte bör vara föremål för oproportionerlig reglering på EU-nivå och nationell nivå. Parlamentet betonar att man behöver bevara en stark inre marknad för utsädessektorn i EU.

34. Europaparlamentet efterlyser en större samordning på EU-nivå för att stimulera bevarande och en hållbar användning av genetisk mångfald, och en gemensam EU-plattform för informationsutbyte om bevarade genetiska resurser.

35. Europaparlamentet välkomnar tillkännagivandet av en översyn av saluföringsreglerna för traditionella och lokalt anpassade växtsorter för att bidra till att de bevaras och används på ett hållbart sätt. Parlamentet betonar att det behövs åtgärder för att underlätta registreringen av utsädessorter, även för ekologiskt jordbruk, och för att underlätta marknadstillträdet för traditionella och lokalt anpassade sorter.

36. Europaparlamentet noterar studien om statusen för ny genomisk teknik enligt unionsrätten och mot bakgrund av domstolens dom i mål C-528/16 (SWD(2021)0092), och kommissionens tillkännagivande av sina planer att inleda en regleringspolitisk åtgärd, inbegripet en konsekvensbedömning och ett offentligt samråd om växter som härrör från viss ny genomisk teknik, i syfte att upprätthålla en hög skyddsnivå för människors och djurs hälsa och miljön, samtidigt som de potentiella fördelarna från vetenskap och innovation tas tillvara, framför allt för att bidra till hållbarhet och till hållbarhetsmålen i den europeiska gröna given och från jord till bord-strategin. Parlamentet framhåller försiktighetsprincipen och behovet av att säkerställa transparens och valfrihet för jordbrukare, bearbetningsföretag och konsumenter, och betonar att denna politiska åtgärd bör inbegripa riskbedömningar och en omfattande översyn och bedömning av alternativ för spårbarhet och märkning, i syfte att få till stånd en ordentlig tillsyn och förse konsumenterna med relevant information, även för produkter från tredjeländer, så att lika villkor gäller för alla.

Onsdagen, 20 oktober 2021

37. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen att snarast lägga fram ett nytt lagstiftningsförslag om ämnet kloning och ”klonade livsmedel”. Parlamentet insisterar på att detta förslag ska innehålla ett förbud mot kloning, ett förbud mot utsläppande på marknaden och import av klonade djur, deras reproduktiva material och deras avkommor, och ett förbud mot utsläppande på marknaden och import av livsmedel från klonade djur och deras avkommor. Parlamentet beklagar djupt bristen på åtgärder för att reglera kloner och deras avkommor och upprepar att naturlig eller artificiell avel eller naturliga eller artificiella avelsförfaranden som orsakar eller sannolikt orsakar lidande eller skada hos något av de berörda djuren inte får tillämpas och att man måste säkerställa att livsmedel från klonade djur och deras avkomma inte kommer in i livsmedelskedjan.

38. Europaparlamentet framhåller de europeiska jordbrukarnas viktiga roll i övergången till ett hållbart livsmedelssystem och betonar att tillräckliga ekonomiska resurser måste ställas till förfogande för att uppnå detta. Parlamentet betonar att alla olika hållbara produktionsmetoder, inklusive ekologisk produktion, integrerad produktion och agroekologi, måste användas, främjas och stödjas eftersom de kan ge miljömässig hållbarhet, öka den andel av den totala odlade arealen som används till miljövänliga system och erbjuda starka garantier i fråga om kvalitet, säkerhet, kvantitet och pris.

39. Europaparlamentet insisterar på att de nationella strategiska planer som ska utarbetas av medlemsstaterna och godkännas av kommissionen inom ramen för den nya gemensamma jordbrukspolitiken måste säkerställa tillräckligt ekonomiskt stöd till alla EU:s jordbrukare och skogsbrukare för att stärka deras konkurrenskraft och inkomster, så att de och deras familjer kan uppnå en rimlig levnadsstandard, bekämpa avfolkningen av landsbygden och upprätthålla livskraftiga landsbygdssamhällen.

40. Europaparlamentet ser positivt på att den nya gemensamma jordbrukspolitiken kommer att ge incitament för att främja innovativa, digitala, ekologiska, regionala och hållbara affärsmodeller för jordbruk och småskalig livsmedelsproduktion, särskilt genom att främja korta leveranskedjor såsom produkter med skyddade geografiska beteckningar eller ursprungsbeteckningar, med respekt för reglerna för den inre marknaden och genom strategier med exempelvis innovativ lokal logistik såsom ”gröna nav”, och integrering av hantverksmässig livsmedelsproduktion i andra tjänster på landsbygden, såsom turism eller gastronomi. Parlamentet betonar att den regionala marknadsföringen av jordbruksprodukter och jordbrukspartnerskap har en viktig roll i att främja hållbara leveranskedjor. Parlamentet är medvetet om att import behövs när lokal produktion saknas.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att endast godkänna nationella strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken som tydligt visar ett åtagande om hållbarhet ur ett ekonomiskt, miljömässigt och socialt perspektiv och som överensstämmer med målen i den europeiska gröna given, de relevanta EU-omfattande målen och Parisavtalet.

42. Europaparlamentet begär att man i dessa planer ska ta vederbörlig hänsyn till de särskilda utmaningar som EU:s yttersta randområden står inför när det gäller biologisk mångfald, jordbruksproduktion och utbud av livsmedel och råvaror. Parlamentet betonar att ett adekvat ekonomiskt stöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken är avgörande för att möjliggöra för EU:s jordbruk att bidra till omställningen till klimatneutralitet och förbättra bevarandet av den biologiska mångfalden. Parlamentet påpekar att förstärkta stödåtgärder, inklusive utbildningsprogram och rådgivningstjänster, är avgörande för att jordbrukarna ska kunna spela sin roll när det gäller att uppnå strategins mål. Parlamentet begär att ”förstärkta miljöprogram” ska genomföras i nationella strategiska planer, i linje med parlamentets ståndpunkt, så att onödig dubblering av villkorlighetskontroller kan undvikas.

43. Europaparlamentet understryker att frisk jord är en förutsättning för en tryggad livsmedels-, foder- och fiberproduktion. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att på EU-nivå förhindra att jorden förstörs ytterligare. Parlamentet understryker att jordbruksjord är en grundläggande naturresurs som måste hållas i gott skick om från jord till bord-strategin ska kunna genomföras. Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av den nya markstrategin, och uppmanar kommissionen att vidta lämpliga åtgärder på grundval av den för att få till stånd de lösningar som krävs. Parlamentet konstaterar att det organiska materialet och den biologiska mångfalden i jorden och de tjänster och varor som jorden tillhandahåller är absolut nödvändiga. Parlamentet beklagar att jorden utsätts för allt större påfrestning. Parlamentet anser att en stabil EU-omfattande övervakning av jordorganismer och tendenser i variation och volym måste inrättas och upprätthållas i samtliga medlemsstater.

44. Europaparlamentet konstaterar att landskapselement som gynnar en stor biologisk mångfald och som krävs för att upprätthålla grundläggande ekosystemtjänster, såsom pollinering och naturlig skadedjursbekämpning, är viktiga för jordbruksproduktionen och ökar dess långsiktiga produktivitet. Parlamentet välkomnar EU-målet att avsätta minst 10 % av jordbruksarealen för detta ändamål. Parlamentet påminner om resultaten av konsekvensbedömningen av den 20 oktober 2011 *Common Agricultural Policy towards 2020* (den gemensamma jordbrukspolitiken fram till 2020) (SEC(2011)1153), där det fastslås att en sådan åtgärd inte skulle få några betydande konsekvenser för produktion och inkomst på gårdsnivå.

45. Europaparlamentet betonar att jordbruksmark är begränsad och därför måste användas effektivt. Parlamentet betonar att man behöver inbegripa innovativa jordbruksmodeller med låg markanvändning såsom trädgårdsodling och insektsodling i strategin.

46. Europaparlamentet påpekar att ”skyddad odling” av frukt och grönsaker i moderna växthus är ett mycket hållbart system för livsmedelsproduktion som används i allt högre grad och som erbjuder ett antal fördelar. Parlamentet uppmanar kommissionen att uppmärksamma den pågående omvandlingen i den europeiska trädgårdsnäringen, som möjliggör mer hållbar livsmedelsproduktion och bidrar till tryggad livsmedelsförsörjning, livsmedelssäkerhet, ökad resurseffektivitet och minskat matsvinn utmed hela livsmedelsproduktionskedjan. Parlamentet betonar att förutom liten markanvändning bidrar modern trädgårdsodling till olika mål i strategin, såsom lågt behov av insatsmedel, effektiv användning av resurser och odling av frukt och grönsaker nära konsumtionsstället, vilket främjar kortare leveranskedjor och försörjningstrygghet. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga medel till forsknings- och innovationsinvesteringar för skyddade odlingssystem i moderna växthus där samma avkastning kan uppnås med mindre resurser.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra medlemsstaternas regeringar att utöka eller skapa system som gör det möjligt för allmänheten att hyra och använda förfallen och oanvänd statligt ägd mark till livsmedelsproduktion.

48. Europaparlamentet betonar att skogsjordbruk och skogsridåer är viktiga eftersom de kan minska trycket på naturliga skogar, bidra till kampen mot klimatförändringarna, öka produktiviteten och fungera som alternativ till användningen av gödselmedel i jordbruksproduktion. Parlamentet uppmuntrar kommissionen och medlemsstaterna att utarbeta verktyg i sina framtida nationella strategiska planer för att uppmuntra till återbeskogning och nybeskogning och för att främja hållbart skogsjordbruk, inbegripet betesskogsbruk där så är möjligt. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja EU-omfattande specialiserade utbildningsprogram för att göra jordbrukare medvetna om fördelarna med att integrera skogsvegetation i jordbruk. Parlamentet framhåller att återställande och föryngring av befintliga skogsjordbrukssystem, liksom etablering av nya, skulle bidra till målet på 3 miljarder träd i EU:s strategi för biologisk mångfald, vilket gynnar målen för både biologisk mångfald och klimat samt målet om diversifiering och cirkularitet.

49. Europaparlamentet framhåller att det behövs robusta och strikta kriterier för produktion av biomassbaserad förnybar energi, och uppmanar kommissionen att lägga fram vetenskapligt baserade kriterier som en del av översynen av direktivet om förnybar energi.

50. Europaparlamentet påminner om att det europeiska systemet för jordbruksbaserade livsmedel och fiskerisystemet bör leverera medborgarna tillräcklig och varierad försörjning med säkra, näringsrika och hållbart producerade livsmedel till överkomliga priser vid alla tidpunkter, och understryker att en ökad ekonomisk, miljömässig och social hållbarhet för livsmedelsproduktionen i slutändan kommer att öka dess motståndskraft på medellång och lång sikt, och skapa nya ekonomiska möjligheter och bidra till användningen av råvaror av europeiskt ursprung. Parlamentet framhåller att mer lokalt producerade livsmedel kan bidra till alla dessa mål, inbegripet livsmedelstryggheten. Parlamentet påminner om att 33 miljoner människor ([69]) i EU inte har råd med en måltid av god kvalitet varannan dag. Parlamentet betonar att överkomliga priser och tillgång till livsmedel kräver lämpliga politiska åtgärder och måste fortsätta att vara en viktig faktor vid bedömningen av de ökade produktionskostnaderna, inbegripet de som uppstår till följd av förändrade jordbruksmetoder. Parlamentet framhåller att man bör stödja utvecklingen av hållbara små och medelstora livsmedelsföretag i landsbygdsområden.

51. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att integrera frågor rörande livsmedelsbistånd i från jord till bord-strategin, med tanke på att många européer lider brist på livsmedel, särskilt familjer med en förälder och studenter, och att pandemins sociala och ekonomiska konsekvenser kommer att leda till att denna siffra ökar. Parlamentet erkänner den unika roll som organisationer för livsmedelshjälp har i hela Europeiska unionen och konstaterar att de måste ges mer stöd med tanke på det ökande antalet människor som behöver hjälp. Parlamentet anser att för att öka motståndskraften för vårt livsmedelssystem behöver vi fler kopplingar mellan livsmedelspolitik och jordbrukspolitik på alla nivåer, från lokal nivå till EU-nivå.

52. Europaparlamentet välkomnar att den europeiska gröna given strävar efter att säkerställa anständiga levnadsvillkor för människor som arbetar inom jordbruk och fiske och för deras familjer. Parlamentet påminner om att den sociala dimensionen måste integreras fullständigt i alla framtida initiativ inom ramen för strategin tillsammans med de ekonomiska och miljömässiga dimensionerna. Parlamentet understryker att covid-19-pandemin har gett ett nytt perspektiv på utmanande arbets- och levnadsvillkor, och betonar därför vikten av att skydda de individuella och kollektiva arbetsrättsliga och sociala rättigheterna för jordbruksarbetare och arbetstagare, inbegripet säsongsarbetare och mobila arbetstagare som är anställda i EU:s livsmedelskedja. Parlamentet efterlyser goda arbets- och levnadsvillkor för alla arbetstagare inom sektorn, kollektiva avtalsförhandlingar och socialt skydd.

([69]) Eurostat, 2018.

Onsdagen, 20 oktober 2021

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att betrakta jordbruksmark, jordbruksexpertis, livsmedelskedjan och dess medarbetare som en strategisk tillgång för alla européers säkerhet och välbefinnande, och att säkerställa att arbetsvillkoren och förhållandena för social trygghet i hela livsmedelskedjan i EU, däribland en lämplig kontroll av otillbörliga metoder i denna kedja, uppfyller standarderna nationellt och på EU-nivå för alla arbetstagare.

54. Europaparlamentet understryker att säsongsarbetare är viktiga för en välfungerande leveranskedja och uppmanar till kraftiga åtgärder för att säkerställa goda arbets- och levnadsvillkor för dessa arbetstagare. Parlamentet uppmuntrar återförsäljare att ta ansvar och följa sociala, miljömässiga och ekonomiska hållbarhetskriterier i sina inköpsmetoder.

55. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att föreslå en åtgärdsplan för att hantera livsmedelskriser, genom att utvärdera de erfarenheter som gjorts under covid-19-pandemin och genom att ta med harmoniserade åtgärder för att garantera att den inre marknaden fungerar väl. Parlamentet anser att man genom att främja territoriella livsmedelsprojekt som stimulerar utvecklingen av korta leveranskedjor i medlemsstaterna kan ta itu med dessa kriser bättre.

56. Europaparlamentet instämmer i att covid-19-pandemin har visat hur viktigt det är att säkerställa ett solitt, hållbart och motståndskraftigt livsmedelssystem som fungerar under alla förhållanden och som kan se till att de europeiska konsumenterna har tillgång till ett tillräckligt stort utbud av prismässigt överkomliga livsmedel och lokala livsmedel. Parlamentet betonar i detta sammanhang behovet av att se till att den inre marknaden fungerar smidigt även i fortsättningen, särskilt när det gäller rörligheten för livsmedel, även under hälsokriser. Parlamentet betonar samtidigt att pandemin också bör ses som en möjlighet att bygga ett hållbart och motståndskraftigt livsmedelssystem, och inte som ursäkt för att sänka ambitionerna, eftersom hållbarhet och hälsa hänger ihop.

57. Europaparlamentet betonar att man, delvis på grund av de störningar i de globala produktionskedjorna och den ökade prisvolatilitet som covid-19-pandemin förorsakar, behöver utveckla ett öppet strategiskt oberoende för EU, för att säkerställa tillträde till viktiga marknader och minska beroendet av import av kritiska varor såsom växtbaserade proteinkällor. Parlamentet upprepar att jordbruksbaserade livsmedelssystem måste erkännas som en avgörande aspekt av EU:s öppna strategiska oberoende för att säkerställa tillräcklig tillgång till säkra livsmedel av god kvalitet och för att upprätthålla fungerande och motståndskraftiga livsmedelskedjor och handelsflöden under framtida kriser, i linje med artikel 2.1 i Parisavtalet.

58. Europaparlamentet betonar att den jordbruksbaserade livsmedelssektorn inte bara stöder jordbrukare utan även företag uppströms och nedströms, säkerställer och skapar arbetstillfällen och är ryggraden i hela livsmedelsindustrin. Parlamentet betonar i detta avseende att kulturlandskapets bevarande är drivkraften för aktiva landsbygdsområden. Parlamentet betonar det traditionellt hantverkets betydelse i den regionala och lokala livsmedelsproduktionen och den rika kulturella mångfald som följer av detta. Parlamentet påminner om att man även bör stödja upprätthållande och överföring av kunskap om hantverk inom livsmedelsproduktionen som en genomgripande del av strategin från jord till bord, till exempel genom att bättre inkludera detta i forsknings- och utvecklingsprogram som bygger på samverkan.

59. Europaparlamentet uttrycker sin besvikelse över den svaga synligheten och den bristande ambitionen för fiskeri- och vattenbrukssektorns bidrag och potential i från jord till bord-strategin. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta vederbörlig hänsyn till fiskeri- och vattenbrukssektorns särdrag i alla framtida lagstiftningsförslag, strategier eller riktlinjer. Parlamentet betonar att det behövs en ekosystembaserad strategi för att få fiskbestånden till hållbara nivåer och återställa marina och kustnära ekosystem, som också bör fokusera på fördelarna och den sociala, ekonomiska och miljömässiga hållbarheten inom fiskeri- och vattenbrukssektorerna.

60. Europaparlamentet understryker att stabila och tillförlitliga rättsliga ramar för fiskeri- och vattenbrukssektorn, som konsekvent tillämpar försiktighetsprincipen och är anpassade efter de uppdaterade strategiska riktlinjerna för hållbar utveckling av vattenbruket i EU, bör utgöra grunden för ett hållbart utnyttjande av sektorns potential samt för bättre skydd och djurhälsoåtgärder, bland annat minskad användning av veterinärmedicinska läkemedel och antibiotika, med påföljande ökningar av fiskbestånden och större klarhet när det gäller användningen av utrymme och licenser för all antropogen användning, även inom vattenbruket, vilket kommer att öka förutsägbarheten för investeringar utan att undergräva miljölagstiftningen. Parlamentet betonar vikten av en mekanism präglad av insyn och deltagande, i linje med direktiv 2014/89/EU om fysisk planering i kust- och havsområden, för fördelningen av utrymme till alla berörda parter på ett rättvist sätt. Parlamentet betonar behovet av att fullt ut respektera marina skyddsområden.

61. Europaparlamentet betonar att goda spårbarhetsmekanismer som svarar på konsumenternas krav genom att tillhandahålla information om var, när, hur och vilken fisk som har fångats eller odlats, inklusive ursprung och metod för produktionsmärkning samt höga hållbarhets- och djurskyddsstandarder för alla produkter som säljs på EU:s marknader, även de som importeras från länder utanför EU, är avgörande för att garantera livsmedelssäkerhet, transparens för konsumenter, sektorn och de olika förvaltningarna, kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU) och målen i den gröna given och målen för hållbar utveckling. Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av cybersäker teknik när det gäller att utveckla noggranna digitala decentraliserade spårbarhetssystem. Parlamentet efterlyser en samordnad strategi för att säkerställa konsekvens mellan olika initiativ i denna fråga, med deltagande av alla aktörer i värdekedjan. Parlamentet efterlyser kontrollåtgärder för att säkerställa att alla importerade fiskeriprodukter som förs in på EU-marknaden uppfyller internationellt överenskomna sociala normer, såsom de som anges i ILO:s konvention C188 om arbete ombord på fiskefartyg, vilka genomförs i EU genom rådets direktiv (EU) 2017/159 ([70]), i syfte att förhindra att fiskeriprodukter som fångats av fartyg som inte respekterar de sociala miniminormerna släpps ut på EU-marknaden.

62. Europaparlamentet påminner om att den gemensamma fiskeripolitiken har som mål att säkerställa ett hållbart utnyttjande av de marina levande resurserna, återställa och bevara fiskbestånden på en nivå som överstiger den biomassa som krävs för att producera maximalt hållbart uttag samt att säkerställa fiskeverksamhetens lönsamhet och bidra till att förse EU-marknaden med mycket näringsrika livsmedel och minska EU-marknadens beroende av livsmedelsimport, och betonar behovet av att förbättra övervakningen, kontrollen och efterlevnaden av den gemensamma fiskeripolitiken, bland annat ett fullständigt genomförande av landningsskyldigheten och införandet av elektronisk övervakning av vissa fartyg.

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bygga vidare på befintliga hållbara metoder och att underlätta, uppmuntra och ge lämpligt stöd för övergången till fiske och vattenbruk med låg påverkan och en hållbar utveckling av sektorerna, inbegripet småskaligt kustfiske, till exempel genom användning av selektiva fiskeredskap, miljövänligt vattenbruk, inklusive ekologiskt vattenbruk, och energieffektiva lösningar och genom att öka den procentandel av de nationella kvoterna som tilldelas småskaligt kustfiske. Parlamentet betonar behovet av att stödja fiskare och aktörer i leveranskedjan för fiskeriprodukter, bland annat i de yttersta randområdena, i övergången till mer digitala metoder genom att göra stora investeringar i utbildning och tillhandahållande av finansiering för digitalisering och omställning till ”gröna” metoder och verktyg. Parlamentet understryker vikten av Europeiska havs-, fiskeri-och vattenbruksfonden (EHFVF) i detta avseende när det gäller att främja utvecklingen av en hållbar blå ekonomi och modernisera fiskerisektorn i linje med målen för den gemensamma fiskeripolitiken.

64. Europaparlamentet begär att Europeiska unionens råd proaktivt ska offentliggöra alla handlingar kopplade till antagandet av förordningar om total tillåten fångstmängd (TAC), i enlighet med Europeiska ombudsmannens rekommendation i ärende 640/2019/FP.

65. Europaparlamentet betonar behovet av att övervaka och främja ett ansvarsfullt utnyttjande av fiskeresurserna och samtidigt tillämpa nolltolerans i kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske genom att fullt ut utnyttja de instrument som står till EU:s förfogande i enlighet med IUU-förordningen ([71]), bland annat genom att använda ”rött kort” om ett land inte uppfyller EU:s krav och genom att stärka politiken för hållbara fiskeavtal med tredjeländer. Parlamentet framhäver att dessa avtal måste vara verkligt hållbara och följa bästa tillgängliga vetenskapliga råd och får varken hota det småskaliga fisket i länder utanför EU eller undergräva den lokala livsmedelstryggheten.

66. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att genomföra de rättsligt bindande åtgärder som den åtagit sig att vidta inom ramen för de marina områdena i Natura 2000-nätverket och att anta ett helhetsgrepp på den marina miljön och ta itu med de bakomliggande orsakerna till vattenföroreningar, inbegripet marint skräp och avloppsvatten från tätbebyggelse och industrispillvatten, för att sätta stopp för metoder som är skadliga för den marina miljön och människors hälsa och uppmuntra fiskare att på ett hållbart sätt samla in marint skräp, samtidigt som man undviker ytterligare bränsleförbrukning och utsläpp samt bifångster av vattenlevande djur och fisk och negativa effekter på ekosystemen, och att genomföra åtgärder för att förbättra vattenkvaliteten och sjukdomskontrollen och begränsa djurtätheten inom vattenbruksproduktionen, i syfte att främja människors hälsa och djurens välbefinnande.

([70]) Rådets direktiv (EU) 2017/159 av den 19 december 2016 om genomförande av avtalet om genomförande av Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007 som ingicks den 21 maj 2012 mellan organisationen för lantbrukskooperativ i EU (Cogeca), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) och sammanslutningen för de nationella fiskeriföretagsorganisationerna inom Europeiska unionen (Europêche) (EUT L 25, 31.1.2017, s. 12).

([71]) Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1).

67. Europaparlamentet framhåller värdet av kvinnors och mäns arbete inom fiskeri- och vattenbrukssektorerna och den viktiga roll som kvinnor spelar när det gäller att bereda, främja och saluföra den fisk som fångas. Parlamentet påminner om potentialen hos hållbart vattenbruk och fiske till att skapa gröna arbetstillfällen och anser att den ekologiska omställningen av livsmedelssystemen, inklusive fisket, bör ske på ett sätt som garanterar skäliga inkomster och en stark ställning i hela värdekedjan, och understryker i detta sammanhang vikten av att producentorganisationer aktivt deltar i fiskeri- och vattenbrukssektorn.

68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja och uppmuntra utvecklingen av mer hållbara fiskemetoder och fiskeredskap och varsammare metoder för fångst, landning, transport och slakt av fisk och marina ryggradslösa djur, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rön, samt förbättringar av djurskyddsnormerna för odlad fisk i syfte att minska stress och förbättra fiskens kvalitet. Parlamentet betonar att unionen bör stödja och uppmuntra investeringar i sådana redskap, metoder och förbättringar.

69. Europaparlamentet framhåller att dammfiske och dess traditionella förvaltningsmetoder bidrar till att uppfylla målen i från jord till bord-strategin och den därmed sammankopplade strategin för biologisk mångfald. Parlamentet understryker att odlade dammområden utgör livsmiljöer för sällsynta arter, bidrar positivt till klimatet och till vattenreserver, fungerar som näringssänkor, håller kvar sediment och bidrar till en hållbar produktion av regionala livsmedel. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att beakta dammfiske i relevanta åtgärder och program.

70. Europaparlamentet påminner om att primärproducenterna befinner sig i en betydligt sämre ställning när det gäller inkomster jämfört med både andra aktörer i hela livsmedelskedjan och resten av ekonomin. Parlamentet betonar att det är mycket viktigt att stärka primärproducenternas ställning i livsmedelskedjan, särskilt när det gäller små och medelstora producenter, så att de kan få en rimlig andel av mervärdet av hållbart producerade livsmedel, bland annat genom att uppmuntra samarbete och kollektiva åtgärder, utnyttja de möjligheter som erbjuds inom ramen för de gemensamma marknadsorganisationerna för jordbruks-, fiskeri- och vattenbruksprodukter, inbegripet anpassning av konkurrensreglerna.

71. Europaparlamentet betonar att säkerställandet av en stabil och skälig inkomst för primärproducenter är avgörande för att möjliggöra en omställning av livsmedelssystemet till större hållbarhet och ett mer cirkulärt jordbruk, bekämpa illojala handelsmetoder och hantera risker och kriser. Parlamentet begär att primärproducenter i hela EU ska få stöd för att genomföra denna omställning, bland annat genom införande av ny teknik och ökad effektivitet i fråga om jordbrukssystem, avfallshantering och tillhandahållande av insatsvaror och förpackningar. Parlamentet understryker att producentpriserna bör täcka produktionskostnaderna och återspegla social, ekonomisk och miljömässig hållbarhet, och således vara förenliga med målen i den europeiska gröna given.

72. Europaparlamentet anser att avtal i leveranskedjan bör uppmuntras för att säkerställa en rättvis fördelning av värdet till jordbrukarna och för att garantera större transparens och spårbarhet i leveranskedjan som helhet, vilket främjar ungdomssysselsättningen inom sektorn.

73. Europaparlamentet välkomnar målet att förkorta leveranskedjorna. Parlamentet påminner emellertid om verkligheten för ömedlemsstaterna och öterritorierna, som är avskurna från det europeiska fastlandet och som står inför problem med isolering och beroende av import av nödvändiga produkter, såsom fodersäd, vilket behöver respekteras när man genomför åtgärder för att minska beroendet av långdistanstransporter och andra åtgärder som förkortar leveranskedjorna. Parlamentet framhåller att livsmedelssäkerheten i dessa avskurna områden skulle äventyras utan långdistanstransporter av vissa livsmedel.

74. Europaparlamentet noterar att medborgarnas förväntningar ändras, vilket leder till stora förändringar på livsmedelsmarknaden, med en växande efterfrågan på lokalt producerade livsmedel som resultat. Parlamentet betonar vikten av lokalproducerade livsmedel, de möjligheter som detta ger våra jordbrukare, och de betydelsefulla positiva bidrag som detta kan ge vår miljö. Parlamentet uppmuntrar därför kommissionen och medlemsstaterna att aktivt främja utvecklingen av lokala livsmedelsstrategier, tillsammans med initiativ för korta leveranskedjor.

75. Europaparlamentet erkänner vikten av färska ekologiska livsmedel som konsumeras lokalt, vilket är fördelaktigt för både konsumenternas hälsa och miljön. Parlamentet understryker den stora potentialen i att främja samarbetet mellan lokala primärproducenter och tjänsteleverantörer inom turismbranschen, vilket kan öka konsumtionen av färska och lokalt odlade livsmedel. Parlamentet efterlyser stödåtgärder för att främja detta samarbete.

76. Europaparlamentet anser att man bör främja åtgärder som gör det möjligt att bearbeta råvaror så nära ursprungsplatsen som möjligt, vilket avsevärt minskar koldioxidavtrycket och säkerställer bättre spårbarhet för livsmedel.

77. Europaparlamentet betonar att samtidigt som nya hållbara affärsmodeller utgör en enorm möjlighet för små och medelstora företag, kan flera av de initiativ som förutses i strategin leda till avsevärda byråkratiska problem. Parlamentet välkomnar kommissionens åtagande att använda bättre regleringsverktyg, bedöma effekterna för små och medelstora företag och vidta åtgärder för att främja hållbara och cirkulära affärsmodeller särskilt för små och medelstora företag, att utnyttja InvestEU-fonden till att underlätta tillgången till finansiering för små och medelstora företag samt erbjuda skräddarsydda lösningar som hjälper små och medelstora företag att utveckla nya färdigheter och affärsmodeller. Parlamentet uppmanar enträget kommissionen och medlemsstaterna att minska den administrativa bördan för små och medelstora aktörer i livsmedelskedjan, genom åtgärder som rationaliserar registreringsförfaranden och effektiviserar förfaranden för tillstånd och licenser, samt genom att säkerställa att behöriga regleringsorgan har tillräckligt med personal så att små livsmedelsproducenter kan få ut sina produkter på marknaden så snabbt och enkelt som möjligt.

78. Europaparlamentet anser att den anslagna budgeten för att uppnå målen i EU:s gröna giv och mekanismen för en rättvis omställning är otillräcklig för att på ett socialt hållbart sätt ta itu med konsekvenserna av den förväntade omställningen. Parlamentet begär att mekanismen för en rättvis omställning även ska omfatta jordbruksregioner som kan påverkas negativt, och understryker behovet av att säkerställa ett lämpligt deltagande från arbetsmarknadens parter vid definieringen och genomförandet av strategins framtida initiativ. Parlamentet påminner om att omställningen till detta system kommer att kräva betydande investeringar, och att detta inte kan uppnås utan medverkan och stöd från de europeiska jordbrukarna.

79. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att nogsamt verkställa direktiv (EU) 2019/633 om otillbörliga handelsmetoder och noga kontrollera dess införlivande i den nationella rätten. Parlamentet uppmanar kommissionen att öka insatserna för att stärka jordbrukarnas ställning i livsmedelskedjan och lägga fram konkreta förslag i linje med strategin.

80. Europaparlamentet upprepar att kvalitetsskillnader hos livsmedel är oacceptabla och måste motverkas fullt ut för att undvika att europeiska konsumenter diskrimineras och vilseleds. Parlamentet anser därför att strategin från jord till bord måste innehålla bestämmelser för att förhindra dubbla standarder för livsmedelskvalitet, och uppmanar därför kommissionen att noga övervaka situationen på marknaden och vid behov föreslå målinriktad lagstiftning. Parlamentet betonar dessutom konsumentorganisationernas roll när det gäller att identifiera dessa vilseledande metoder.

81. Europaparlamentet påminner kommissionen om att EU:s uppförandekod för ansvarsfulla affärs- och marknadsföringsmetoder behöver följas upp genom att ta fram en övervakningsram för livsmedels- och detaljhandelssektorerna och föreskriva lagstiftningsåtgärder om det inte görs tillräckliga framsteg med att integrera ekonomisk, miljömässig och social hållbarhet och djurskyddsaspekter i företagsstrategier, och därigenom främja och belöna de insatser som görs av hållbara jordbruksproducenter och samtidigt öka tillgången till hälsosamma och hållbara livsmedelsalternativ till överkomliga priser samt minska livsmedelssystemets totala miljöavtryck och samhällskostnaderna för ohälsosamma kostvanor.

82. Europaparlamentet insisterar på att EU:s uppförandekod för livsmedels- och detaljhandelsföretag måste inriktas på åtaganden som är relevanta för utformningen av hälsosamma och hållbara livsmedelsmiljöer och som är specifika, mätbara och tidsbundna, som kan ta itu med dubbla standarder när det gäller praxis kring jordbruksbaserade livsmedel och är centrerade kring de centrala insatserna för de enheter som är involverade.

83. Europaparlamentet betonar vikten av att stoppa och ta itu med konsolidering och koncentration inom livsmedelsdetaljhandeln, för att säkerställa rättvisa priser för jordbrukare och skäliga arbetsvillkor för arbetstagare. Parlamentet insisterar på att jordbrukets produktionskostnader måste tas i beaktande av aktörer i tidigare led och att rättvisa priser måste tillämpas på alla led i försörjningskedjan. Parlamentet påminner om vikten av att göra jordbrukarna mer motståndskraftiga på marknaden genom att få ut ett större värde av livsmedelskedjan, vilket kan uppnås genom att man uppmuntrar dem att delta i producentorganisationer eller kooperativ.

84. Europaparlamentet efterlyser icke-diskriminerande förbättringar av EU:s politik för främjande av jordbruks- och livsmedelsprodukter samt av EU:s skolprogram och det europeiska initiativet för hälsosamma skolluncher. Parlamentet anser att dessa förbättringar bör stärka den europeiska jordbruksproduktionen av hög kvalitet och bidra till hållbar produktion och konsumtion i linje med denna strategi, den europeiska gröna given och målen för hållbar utveckling. Parlamentet anser att dessa förbättringar bör fokusera på upplysning som bygger på tillgängliga vetenskapliga uppgifter, på EU:s kvalitetsmärkning såsom EU-märkning för ekologiskt odlade produkter och geografiska beteckningar, på korta, lokala och regionala leveranskedjor, på sund kost och en sund livsstil och på att främja ökad konsumtion av frukt och grönsaker som en del av en varierad och balanserad kost och ett lägre intag av socker, salt och fett i syfte att minska fetma.

Onsdagen, 20 oktober 2021

85. Europaparlamentet framhåller vidare, inom ramen för EU:s säljfrämjande program, vikten av att göra miljön grönare, både inomhus och utomhus, som en naturlig lösning på effekterna av klimatförändringar och luftföroreningar samt för en hälsosam livsmiljö och människors välbefinnande.

86. Europaparlamentet understryker behovet av att öka antalet europeiska informationskampanjer om måttlig vinkonsumtion samtidigt som man fortsätter att främja kvalitetsprodukter. Parlamentet anser att missbruk endast kan bekämpas effektivt genom omfattande informations- och utbildningskampanjer och påminner om att måttlig vinkonsumtion är en del av medelhavskosten.

87. Europaparlamentet erkänner rollen för EU:s kvalitetsordningar och geografiska beteckningar inom EU, såsom skyddad ursprungsbeteckning (SUB), skyddad geografisk beteckning (SGB), geografiska beteckningar för spritdrycker och aromatiserade viner och garanterad traditionell specialitet (GTS), som är utmärkta exempel på kvalitetsstandarder som EU har upprättat inom jordbruket. Parlamentet välkomnar översynen av EU:s politik för geografiska beteckningar, som ska göra det möjligt för skyddade geografiska beteckningar eller ursprungsbeteckningar att ytterligare bidra till den ekonomiska, sociala och miljömässiga hållbarheten i de europeiska regionerna, vilket gynnar producenter, konsumenter och samhället som helhet genom produktion av produkter av hög kvalitet som skapar en stark koppling till regionerna. Parlamentet betonar behovet av att förbättra erkännandet av deras äkthet hos konsumenter som inte alltid kan särskilja europeiska geografiska beteckningar från andra produkter utan beteckningen. Parlamentet anser att det även är nödvändigt att minska den administrativa bördan för småproducenter som vill delta i dessa kvalitetssystem och att stärka skyddet för geografiska beteckningar mot missbruk och imitationer på internationell nivå. Parlamentet upprepar sin viktiga roll i handeln mellan EU och tredjeländer.

88. Europaparlamentet framhåller att man i strategin erkänner att de flesta européers kostvanor inte överensstämmer med rekommendationerna om hälsosam kost, och att det behövs en befolkningsomfattande förändring av konsumtionsmönstren mot hälsosammare livsmedel, kostvanor och livsstilar, med ökad konsumtion av hållbart och regionalt producerade växter och växtbaserade livsmedel, såsom färska frukter och grönsaker, fullkorn och baljväxter, och för att ta itu med överkonsumtionen av kött och ultrabearbetade produkter samt produkter med hög socker-, salt- och fetthalt, vilket också kommer att gynna miljön och djurens välbefinnande och säkerställa en mer motståndskraftig ekonomi. Parlamentet betonar att EU-omfattande vetenskapligt grundade rekommendationer, däribland tydliga mål för hållbara, hälsosamma och mer balanserade kostvanor, som tar hänsyn till den kulturella och regionala mångfalden av europeiska livsmedel och kostvanor samt konsumenternas behov, skulle underlätta och uppmuntra konsumenterna och ge medlemsstaterna information i deras egna insatser för att integrera hållbarhetsaspekter i de nationella kostråden. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta sådana rekommendationer och särskilda åtgärder för att effektivt främja hälsosamma, hållbara och mer balanserade kostvanor.

89. Europaparlamentet välkomnar att strategin med rätta erkänner livsmedelsmiljöns roll och inflytande när det gäller att forma konsumtionsmönstren och behovet av att göra det lättare för konsumenterna att välja en hälsosam och hållbar kost. Parlamentet uppmuntrar kommissionen och medlemsstaterna att inta ett mer systematiskt och evidensbaserat förhållningssätt för att underlätta skapandet av hälsosamma, hållbara och rättvisa livsmedelsmiljöer i stället för att endast förlita sig på en uppförandekod. Parlamentet betonar vikten av att främja hälsosamma, mer balanserade och hållbara kostvanor genom att förbättra livsmedelsmiljön, öka konsumenternas medvetenhet om effekterna av konsumtionsmönster, även via digitala kanaler, samt informera om kostvanor som är bättre för människors hälsa och har lägre koldioxidavtryck och miljöpåverkan, såsom produkter från korta lokala och regionala leveranskedjor, vilket bör åtföljas av en rad åtgärder för att göra livsmedelsproduktionen mer hållbar som standard.

90. Europaparlamentet efterlyser en övergripande och kompletterande uppsättning av åtgärder, bland annat lagstiftningsåtgärder och konsumentupplysningskampanjer för att minska den börda som en överkonsumtion av högbearbetade livsmedel och andra produkter med höga halter av salt, socker och fett medför för folkhälsan. Parlamentet uppmanar de största livsmedelsproducenterna och detaljhandlarna att snabbt och väsentligt ändra sammansättningen i de bearbetade livsmedel som inte omfattas av EU:s kvalitetssystem om det är möjligt att göra sammansättningen hälsosammare, och välkomnar kommissionens avsikt att lansera initiativ för att främja detta, särskilt genom att fastställa maximinivåer för socker, fett och salt i vissa bearbetade livsmedel, och uppmanar kommissionen att noga övervaka framstegen i detta. Parlamentet understryker att sådana ändrade sammansättningar också bör syfta till att minimera hälsoriskerna med livsmedelsförbättrande medel, bekämpningsmedelsrester och skadliga kemikalier. Parlamentet begär att man ägnar särskild uppmärksamhet åt livsmedel till barn och andra livsmedel för särskilda ändamål och efterlyser en effektiv och EU-omfattande strategi för att ta itu med barns och ungdomars exponering för reklam och marknadsföring av bearbetade livsmedel med högt innehåll av fett, socker och salt på tv och radio samt i digitala medier.

91. Europaparlamentet anser att fortsatt utveckling och hållbara innovationer inom produktionen av vegetabiliskt protein och alternativa proteinkällor i EU, t.ex. insekter och alger, är ett effektivt sätt att hantera många av de miljö- och klimatutmaningar som jordbruket i EU står inför samt förebygga avskogning, förlust av biologisk mångfald och förstörelse av ekosystem i länder utanför EU, och minska Europas nuvarande beroende när det gäller försörjningen av vegetabiliskt protein. Parlamentet uppmanar kommissionen att bygga vidare på sin rapport om utvecklingen av vegetabiliska proteiner i Europeiska unionen (COM(2018)0757) och lägga fram en EU-strategi för proteinomställning som omfattar efterfråge- och utbudssidan, för att stödja och främja hållbar produktion av proteingrödor, inbegripet lokal försörjning av foder och livsmedelsproduktion, öka EU:s självförsörjning och minska de globala miljö- och klimateffekterna. Parlamentet understryker vikten av att minska beroendet av import av proteingrödor från utlandet.

92. Europaparlamentet påminner om sin uppmaning att utvidga EU:s generiska riskbedömning till hela lagstiftningen för att förhindra att konsumenter utsätts för farliga ämnen i livsmedel.

93. Europaparlamentet påminner om att näringsprofiler, vilka borde ha genomförts för länge sedan, fortfarande är relevanta och nödvändiga för att uppfylla målen i förordning (EG) nr 1924/2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden ([72]). Parlamentet välkomnar tillkännagivandet av ett lagstiftningsförslag för att fastställa näringsprofiler. Parlamentet påpekar att många livsmedel, däribland vissa som riktar sig till barn, fortsätter att använda sig av näringspåståenden och hälsopåståenden, trots att de innehåller höga halter av näringsämnen som inger betänkligheter. Parlamentet betonar att en robust uppsättning näringsprofiler måste utvecklas för att förbjuda användningen av näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel med höga halter av fett, socker och/eller salt. Parlamentet efterlyser att särskild uppmärksamhet ägnas åt livsmedel till barn och andra livsmedel för särskilda ändamål.

94. Europaparlamentet konstaterar att internationella folkhälsoorgan, såsom Världshälsoorganisationen, har fastställt att näringsvärdesmärkningar på förpackningens framsida är ett viktigt verktyg som hjälper konsumenterna att göra mer informerade, balanserade och hälsosammare livsmedelsval. Parlamentet betonar att ett system för näringsvärdesmärkning på förpackningens framsida, som är förenligt med och kompletterar riktlinjerna för kosthållning, bör hjälpa konsumenterna att göra hälsosammare livsmedelsval genom att ge dem begriplig information om de livsmedel de konsumerar. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att en obligatorisk och harmoniserad EU-näringsmärkning på förpackningens framsida utarbetas utifrån solida, oberoende vetenskapliga rön och styrkt konsumentförståelse, med öppet tillträde för alla marknadsaktörer, inklusive små och medelstora aktörer, och med hänsyn tagen till den extra bördan för livsmedelsaktörer och fackföreningar. Parlamentet betonar vidare att för att underlätta jämförelser mellan produkter bör näringsmärkningen innehålla en förklarande del, som ger transparent, jämförbar och harmoniserad produktinformation och baseras på enhetliga referensmängder. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta vederbörlig hänsyn till de specifika egenskaperna hos livsmedel med en enda ingrediens och produkter som omfattas av europeiska kvalitetsordningar (SUB, SGB, geografiska beteckningar osv.), särskilt deras varierande sammansättning, och betonar att alla överväganden om eventuella undantag bör grundas på vetenskapliga överväganden. Parlamentet efterlyser ett digitalt system för tillhandahållande av ytterligare frivillig information om livsmedel (EU4healthyfood), och föreslår att denna information skulle kunna tillhandahållas digitalt via en qr-kod och enkelt tillgås av konsumenten.

95. Europaparlamentet noterar att hälsosamma produkter, däribland livsmedel, kan innehålla naturliga eller syntetiska ingredienser som har olika effekter på miljön och konsumenternas hälsa. Parlamentet efterlyser obligatoriska märkningssystem för hälsosamma produkter som anger huruvida en ingrediens är av syntetiskt ursprung och erhålls genom kemisk syntes, särskilt när det finns naturliga motsvarigheter.

96. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera förändringar i konsumentbeteende, t.ex. köp av livsmedel på nätet.

97. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ som syftar till att förbättra ursprungsmärkningen och utvidga den till fler produkter. Parlamentet upprepar sitt krav på obligatorisk ursprungsmärkning. Parlamentet betonar att den bör vara övergripande och enhetlig, tillämpas på alla livsmedelsprodukter, gälla för cateringtjänster, restauranger och detaljhandel, vara fullt kontrollerbar och spårbar och inte undergräva en väl fungerande inre marknad. Parlamentet betonar att förordningen om livsmedelsinformation ([73]) behöver ses över med fokus på mjölk och kött som ingredienser. Parlamentet uppmanar kommissionen att rätta till nuvarande praxis enligt vilken produkter vars primära ingredienser inte är av lokalt eller regionalt ursprung kan saluföras som sådana om ursprunget för dessa icke-lokala primära ingredienser

([72]) EUT L 404, 30.12.2006, s. 9.

([73]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna (EUT L 304, 22.11.2011, s. 18).

anges med fin stil, och att se till att de primära ingrediensernas ursprung är synligare för konsumenterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå ändringar i lagstiftningen angående reglerna om märkning av honung, som leder till bättre konsumentinformation, och stödja EU:s biodlingssektor genom att utöka importkontrollerna för att förhindra import av förfalskad honung, och betonar samtidigt att all ursprungslandsmärkning måste genomföras effektivt för att bekämpa livsmedelsbedrägerier.

98. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att utveckla en ram för märkning av hållbara livsmedel och uppmanar kommissionen att definiera metoden och specificera vilka dimensioner av hållbarhet som kommer att omfattas, samtidigt som man säkerställer att det nya systemet inte strider mot befintliga miljöramar, t.ex. EU:s miljömärke eller den ekologiska logotypen. Parlamentet betonar att många ogrundade och till och med vilseledande miljöpåståenden och marknadsföringsmetoder för närvarande används, och uppmanar kommissionen att införa ett regelverk som fastställer ett tydligt, snabbt och effektivt förfarande för förhandsgodkännande av alla hållbarhetspåståenden och hållbarhetsmärkningar. Parlamentet betonar att ett sådant regelverk skulle skydda konsumenterna från falska hållbarhetspåståenden och samtidigt säkerställa att företag som faktiskt strävar efter att vara mer miljövänliga vederbörligen belönas för sina insatser. Parlamentet betonar behovet av att offentliga tillsynsmyndigheter genomför kontroller av alla märkningar som tillåts på livsmedelsprodukter.

99. Europaparlamentet understryker behovet av att införa märkning av animaliska produkter, som bör baseras på identifiering av produktionsmetod och indikatorer för djurens välbefinnande och innehålla djurets födelseort, uppfödningsort och slaktort, och betonar att dessa krav bör utvidgas till bearbetade produkter för att öka insynen, hjälpa konsumenterna att göra ett bättre val och bidra till djurens välbefinnande. Parlamentet betonar att produktionen och spridningen på marknaden av växtbaserade proteiner bör stödjas bättre, och begär vidare att man utan ytterligare dröjsmål föreslår den länge emotsedda harmoniseringen av kraven på märkning av vegetariska och veganska livsmedel.

100. Europaparlamentet upprepar sin övertygelse om att politiska åtgärder för att öka livsmedelssystemens hållbarhet inte enbart kan vara beroende av att ansvaret för att köpa hållbara produkter överförs på konsumenterna, eftersom detta inte är effektivt, samtidigt som konsumenternas valfrihet en viktig faktor för spridningen av hållbart producerad och hälsosammare kost. Parlamentet understryker vikten av god utbildning i närings- och miljölära samt tillgången till lättbegriplig relevant information om detta. Parlamentet betonar att hållbarhetsmärkning bör baseras på vetenskapliga harmoniserade hållbarhetskriterier och omfatta kontroller av offentliga tillsynsmyndigheter när så är möjligt, och vid behov nya lagstiftningsåtgärder. Parlamentet konstaterar dock att enbart tredjepartscertifiering och tredjepartsmärkning inte är effektivt, men de kan vara kompletterande verktyg när det gäller att säkerställa omställningen till hållbar produktion och konsumtion. Parlamentet erkänner att ökad insyn genom metoder som märkning är en viktig faktor som kan hjälpa konsumenterna att fatta mer hållbara köpbeslut, vilket är viktigt för att åstadkomma en omställning till ett mer hållbart, regionalt och hälsosamt livsmedelssystem.

101. Europaparlamentet understryker att livsmedelspriserna måste sända rätt signal till konsumenterna. Parlamentet anser att rättvisa livsmedelspriser, som avspeglar de faktiska produktionskostnaderna för jordbrukarna och även för miljön och samhället, är det effektivaste sättet att uppnå hållbara och rättvisa livsmedelssystem på lång sikt. Parlamentet välkomnar därför strategins målsättning att styra livsmedelsindustrin mot sådana metoder som gör hälsosamma och hållbara val enkla, tillgängliga och ekonomiskt överkomliga för konsumenterna. Parlamentet stöder att medlemsstaterna ges större flexibilitet att differentiera mervärdesskattesatserna på livsmedel med olika hälso- och miljöeffekter, och att de kan välja en nollprocentsats för mervärdesskatt för hälsosamma och hållbara livsmedelsprodukter såsom frukt och grönsaker, vilket redan tillämpas i vissa medlemsstater men som för närvarande inte är möjligt för alla ([74]), och en högre mervärdesskattesats på ohälsosamma livsmedel och livsmedel med stort miljöavtryck. Parlamentet påminner om att hushållens utgifter för livsmedelsprodukter varierar kraftigt mellan EU:s medlemsstater och att prisöverkomlighet bör säkerställas för konsumenterna i alla medlemsstater, samtidigt som man säkerställer en skälig inkomst för primärproducenter för deras hållbara och hälsosamma produkter och ökar transparensen och konsumenternas medvetenhet om kostnaderna och vinsterna i varje led i livsmedelskedjan. Parlamentet uppmanar kommissionen att inleda en studie med en ekonomisk beräkning av de miljömässiga och sociala, däribland hälsorelaterade, kostnaderna i samband med produktionen och konsumtionen av de mest konsumerade livsmedelsprodukterna på EU-marknaden.

([74]) *Supporting the mid-term evaluation of the EU action plan on childhood obesity*, en studie om fetma hos barn. EPHORT-konsortiet: Jolanda Boer, Jeanine Driesenaar, Anneke Blokstra, Francy Vennemann, Nikolai Pushkarev, Johan Hansen. https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/7e0320dc-ee18-11e8-b690-01aa75ed71a1/language-en

102. Europaparlamentet efterlyser en översyn av lagstiftningen om offentlig upphandling i syfte att införa eller stärka obligatoriska minimikriterier för förskolor och skolor, andra offentliga institutioner och privata företag som tillhandahåller offentliga tjänster för att främja: hållbar livsmedelsproduktion, inbegripet traditionella och typiska livsmedel med geografiska beteckningar, konsumtion av lokala produkter och, om möjligt, säsongsprodukter, korta leveranskedjor, inklusive direktförsäljning, högre djurskyddskrav, samt minskning av matsvinn och livsmedelsförpackningar i enlighet med principerna för den cirkulära ekonomin. Parlamentet efterlyser hälsosammare och mer balanserade kostvanor och kostmönster genom att skapa en livsmedelsmiljö som gör det lättare för konsumenterna att göra hälsosamma, välinformerade och hållbara val. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidareutveckla övervaknings- och rapporteringsverktyg för hållbar livsmedelsupphandling.

103. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande att se över EU-lagstiftningen om material avsedda att komma i kontakt med livsmedel, samtidigt som man beklagar bristen på harmoniserade åtgärder hittills, och föreslår att kommissionen tidigarelägger datumet för offentliggörandet av förslaget. Parlamentet insisterar på behovet av en omfattande och harmoniserad reglering av alla material avsedda att komma i kontakt med livsmedel, inklusive sådana material och föroreningar som ännu inte omfattas på EU-nivå. Parlamentet insisterar på att detta bör bygga på försiktighetsprincipen, principen om ”inga data, ingen marknad”, omfattande säkerhetsbedömningar baserade på de senaste vetenskapliga uppgifterna och det vetenskapliga arbetet vid Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) och Efsa, och betonar att ett effektivt genomförande och tillhandahållande av bättre information till konsumenterna är avgörande. Parlamentet upprepar sin uppmaning om att se över lagstiftningen om material avsedda att komma i kontakt med livsmedel i linje med förordningen om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) samt klassificerings-, märknings- och förpackningsförordningar, och att utan ytterligare dröjsmål införa särskilda bestämmelser för att byta ut hormonstörande kemikalier och andra farliga kemikalier i alla material avsedda att komma i kontakt med livsmedel, samtidigt som detta inte ska påverka förpackningarnas roll i att bevara livsmedelssäkerheten eller livsmedelskvaliteten. Parlamentet välkomnar kommissionens avsikt att fastställa regler för säker återvinning till material avsedda att komma i kontakt med livsmedel, för andra plastmaterial än PET. Parlamentet betonar samtidigt att likvärdiga säkerhetskrav bör tillämpas på nya och återvunna material och att ansvariga aktörer i leveranskedjor och slutkonsumenter enkelt kan få tillgång till information om den kemiska identiteten och säkerheten i material avsedda att komma i kontakt med livsmedel.

104. Europaparlamentet betonar att matsvinn och livsmedelsförluster har enorma miljömässiga konsekvenser, förvärrar klimatförändringarna och utgör ett slöseri med begränsade resurser som mark, energi och vatten och leder till ett inkomstbortfall för jordbrukarna. Parlamentet upprepar sin uppmaning att vidta nödvändiga åtgärder för att uppnå målet att minska matsvinnet i unionen med 30 % före 2025 och med 50 % före 2030 jämfört med utgångsläget 2014. Parlamentet understryker att det behövs bindande mål i alla led av leveranskedjan, inbegripet primärproduktion, fasen före detaljhandel och detaljhandel, för att uppnå detta. Parlamentet uppmanar alla medlemsstater att inrätta och genomföra program för förebyggande av matsvinn som till fullo integrerar principerna för den cirkulära ekonomin och omfattar främjandet av korta livsmedelskedjor, vilket minskar risken för matsvinn. Parlamentet betonar att målen för den gemensamma jordbrukspolitiken omfattar förebyggande av matsvinn, och betonar att man bör uppmuntra åtgärder för att motverka matsvinnet på primärproduktionsnivå och i de tidiga skedena av leveranskedjan, inklusive oskördade livsmedel. Parlamentet understryker vikten av att säkerställa djurhälsa, bland annat som ett sätt att undvika livsmedelsförluster och matsvinn vid källan, och betonar att återvinning av växtbaserat matavfall för utfodring av djur är en hållbar lösning om matsvinn inte kan förebyggas. Parlamentet betonar vikten av att öka allmänhetens medvetenhet och ge vägledning om hur matsvinn kan undvikas för att främja långsiktiga förändringar i konsumenternas beteende. Parlamentet uppmanar kommissionen att identifiera eventuella hinder för en snabbare minskning av mängden avfall och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa tillräcklig finansiering för forskning, innovation, berörda parters engagemang och informations- och utbildningskampanjer genom att upprätta nationella fonder för matsvinn i syfte att eliminera avfall.

105. Europaparlamentet understryker att i linje med avfallshierarkin bör fokus ligga på förebyggande av matsvinn. Parlamentet välkomnar den föreslagna översynen som ska klargöra nuvarande EU-regler om datummärkning i syfte att förhindra och minska matsvinn och livsmedelsförlust. Parlamentet betonar att alla ändringar av datummärkningsreglerna bör vara vetenskapligt baserade och leda till bättre användning, uttryck och visande av datummärkningen bland alla aktörer i livsmedelskedjan, även i hotell- och restaurangbranschen, och till att konsumenterna lättare ska förstå märkningen, särskilt ”sista förbrukningsdag”- och ”bäst före”-märkning, utan att livsmedelssäkerheten eller livsmedelskvaliteten äventyras. Parlamentet betonar att en harmoniserad datummärkning skulle bidra till att bekämpa matsvinn. Parlamentet efterlyser en åtföljande översyn av reglerna för distribution av livsmedelsprodukter, med målet att klarlägga och eliminera eventuella hinder för att minska matsvinnet, öka effektiviteten samt främja konkurrensen och innovationen.

106. Europaparlamentet betonar vikten av att bekämpa livsmedelsbedrägerier och förfalskningar inom livsmedelssektorn som vilseleder konsumenterna och snedvrider konkurrensen på den inre marknaden. Parlamentet understryker behovet av att snarast ta itu med den komplexa frågan om livsmedelsbedrägerier, närmare bestämt felmärkning, ersättning, utspädning, tillägg, avlägsnande av ingredienser eller ersättande av ingredienser med billigare eller undermåliga varianter,

icke-godkända kemiska behandlingar eller processer och förfalskad dokumentation, och av att ägna särskild uppmärksamhet åt förfalskning och olaglig handel med geografiska beteckningar. Parlamentet betonar vikten av att införa kännbara sanktioner som ska överensstämma med brottet och uppmanar medlemsstaterna att på ett adekvat sätt återspegla denna princip i nationell lagstiftning, i enlighet med förordningen om offentlig kontroll ([75]). Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att skapa ett europeiskt nätverk mot livsmedelsbedrägeri i syfte att förbättra samordningen mellan olika relevanta nationella myndigheter för att säkerställa efterlevnaden av EU:s livsmedelsstandarder både på EU:s inre marknad och med avseende på vår import.

107. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att övervaka och verkställa den kontinuerliga tilldelningen av tillräckliga resurser för offentliga livsmedelskontroller för att säkerställa att ett tillräckligt antal kontroller genomförs för att kontrollera efterlevnaden av livsmedels- och foderkraven, och uppmanar eftertryckligen kommissionen och medlemsstaterna att stärka tullkontrollerna för att säkerställa efterlevnad av EU:s produktionsstandarder, bland annat när det gäller livsmedelssäkerhet, antimikrobiell resistens, djurskydd och växtskyddsmedel, och för att undvika att växtskadegörare och skadedjur kommer in i EU. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att genom hela livsmedelskedjan strikt och konsekvent tillämpa den allmänna livsmedelsförordningens ([76]) bestämmelser om produkters spårbarhet. Parlamentet betonar att vid incidenter som innefattar risker för folkhälsa och säkerhet ska offentliga myndigheter fullt ut, korrekt och omedelbart informera allmänheten om de potentiella risker som de berörda livsmedelsprodukterna utgör, i enlighet med de relevanta bestämmelserna i den allmänna livsmedelsförordningen.

Förutsättningar för en omställning

108. Europaparlamentet understryker vikten av EU-finansiering för forskning och innovation, särskilt för små och medelstora företag och småbrukare, som viktiga drivkrafter för att påskynda omställningen till ett mer hållbart, produktivt, diversifierat, lokalt, hälsosamt och inkluderande europeiskt livsmedelssystem. Parlamentet uppmanar den jordbruksbaserade livsmedelssektorn att i detta avseende aktivt använda den finansiering som är öronmärkt för sektorn i Horisont Europa. Parlamentet betonar också behovet av att underlätta de investeringar som behövs för att främja hållbara metoder och den cirkulära ekonomin och bioekonomin.

109. Europaparlamentet påpekar att införandet av nya smarta tekniker och metoder inom jordbruket, inbegripet digitalisering och skyddade odlingssystem, kan vara till nytta för att förbättra effektiviteten, resursanvändningen och miljöhållbarheten och kan medföra ekonomiska fördelar från jordbruksproduktionen. Parlamentet konstaterar att innovationen måste förbli kompatibel med återställandet och främjandet av traditionella metoder och kunskap, i synnerhet de som har anpassats till klimatbetingade egenskaper inom varje område.

110. Europaparlamentet betonar vikten av att genomföra de olika metoderna för integrerat växtskydd och av att tillhandahålla oberoende jordbruksrådgivning för att säkerställa en bredare och inkluderande kunskapsöverföring till jordbrukssektorn. Parlamentet anser att detta skulle underlättas genom inrättandet av ett system för insamling och spridning av hållbara metoder och genom att man bygger vidare på de befintliga specialiserade utbildningssystemen för jordbrukare i medlemsstaterna, utan att införa ytterligare administrativa bördor för jordbrukare i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att avsätta en tillräcklig andel av sina anslag för jordbruksrådgivning till tjänster och tekniskt stöd som rör hållbara metoder som bidrar till strategins mål. Parlamentet anser att småskaliga primärproducenters insatser, med tanke på deras förvärvade kunskaper och kunnande, också skulle spela en viktig roll för att uppnå verkliga resultat för enskilda jordbruksföretag.

111. Europaparlamentet understryker de högre utbildningsanstalternas betydelse för att främja forskning och innovation och ge råd om bästa hållbara metoder. Parlamentet erkänner universitetens roll i utvecklingen och omställningen av de jordbruksbaserade livsmedelssektorerna i regioner med särskilda förutsättningar, inbegripet de yttersta randområdena. Parlamentet välkomnar avsikten att hjälpa små och medelstora företag inom livsmedelsförädling samt små återförsäljare och cateringföretag att utveckla nya kompetenser samtidigt som det säkerställs att de inte utsätts för ytterligare administrativa bördor. Parlamentet betonar den strategiska betydelsen av gemensamma metoder via producentorganisationer och kooperativ för att jordbrukarna tillsammans ska kunna uppnå sina mål.

([75]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel (EUT L 95, 7.4.2017, s. 1).

([76]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EUT L 31, 1.2.2002, s. 1).

112. Europaparlamentet betonar att flera synergier mellan jordbruket och den europeiska rymdpolitiken är möjliga för att verkligen förstå jordmånen och livsmedelskvaliteten och klara de utmaningar som miljön, klimatet och den demografiska utvecklingen innebär. Parlamentet uppmuntrar alla medlemsstater att delta i vetenskaps- och forskningsprogram och uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att se till att mer jämlika framsteg görs i alla medlemsstater.

113. Europaparlamentet påminner om behovet av att främja effektiva kunskaps- och innovationssystem inom jordbruket som gör det möjligt för jordbrukssektorn att bli mer hållbar genom att påskynda innovation och främja ett nära samarbete mellan alla berörda aktörer, såsom jordbrukare, forskare, rådgivare, experter och icke-statliga organisationer, genom högkvalitativ och inkluderande utbildning och livslångt lärande och genom att påskynda kunskapsöverföringen, bland annat när det gäller genomförandet av integrerade jordbrukstekniker såsom integrerad bekämpning för varje gröda.

114. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullt ut utnyttja de möjligheter som kunskaps- och innovationssystem inom jordbruket erbjuder när de utformar och genomför sina nationella strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken. Parlamentet påminner dessutom om behovet av ett datanätverk för jordbrukets hållbarhet i syfte att fastställa riktmärken för jordbruksföretagens resultat, dokumentera spridningen av hållbara jordbruksmetoder samt möjliggöra exakt och skräddarsydd tillämpning av nya produktionsmetoder på gårdsnivå, inbegripet genom att behandla insamlade data och se till att jordbrukarna och berörda parter får enkel tillgång till relevant information, särskilt om bästa praxis. Parlamentet påpekar att data om jordbruk och jordbruksmark ligger i det allmännas intresse, men att jordbrukarnas tillgång till och kontroll över deras egna jordbruksdata måste skyddas.

115. Europaparlamentet understryker vikten av omfattande tillgång till snabba bredbandsanslutningar för att underlätta införandet av digital jordbruksteknik på gårdsnivå, och betonar vikten av att stödja jordbrukare i att effektivt använda sådana innovativa lösningar samtidigt som deras ekonomiska bärkraft skyddas. Parlamentet erkänner att jordbrukarorganisationer är värdefulla kontakter när det gäller att utveckla informationsmäklartjänster som är inriktade på innovation. Parlamentet betonar vikten av Horisont Europa när det gäller att uppnå målen för forskning och innovation på området mark- och livsmedelshälsa, som har potential att locka den nya generationen till jordbrukssektorn.

116. Europaparlamentet betonar den grundläggande roll som oberoende system för jordbruksrådgivning spelar för att sprida innovation och kunskap, stimulera utbyte av erfarenheter samt främja praktiska demonstrationer, och uppmanar särskilt medlemsstaterna att erbjuda omfattande rådgivning till jordbrukarna när det gäller införandet av hållbarare produktionssystem. Parlamentet uppmuntrar kommissionen och medlemsstaterna att aktivt stödja nedifrån och upp-initiativ som för jordbrukare och medborgare närmare varandra genom att arbeta på lokal nivå och införliva lokala kunskaper för att bättre anpassa sig till de specifika förhållandena på fältet. Parlamentet betonar vikten av att främja utbildningen av unga jordbrukare och entreprenörer inom områdena hållbart jordbruk och livsmedelssystem.

117. Utöver system för jordbruksrådgivning efterlyser Europaparlamentet ett upprättande och främjande av plattformar med flera berörda parter som kan öka samverkan och mobilisera delningen av kunskap och teknik i hela jordbruks- och livsmedelskedjan, i syfte att skala upp innovationen och förbättra jordbruksproduktionssystemen. Parlamentet betonar dessutom vikten av att utvidga denna möjlighet till alla aktörer i kedjan, utan ytterligare administrativa bördor.

118. Europaparlamentet framhåller den nyckelroll som unga jordbrukare kommer att ha när det gäller att genomföra omställningen till hållbart jordbruk och uppnå strategins mål. Parlamentet understryker att den ekologiska omställningen av vårt livsmedelssystem är en möjlighet att bidra till en levande landsbygd. Parlamentet betonar att den gemensamma jordbrukspolitiken bör ge bättre stöd till unga och nya jordbrukare när det gäller inkomst, generationsskifte, utbildning, ungdomssysselsättning, entreprenörskap och digitalisering, särskilt i perifera och mycket glesbefolkade områden, i syfte att skapa ett utrymme som gör det möjligt för unga människor att integreras och stanna kvar i jordbruket, med tanke på att de sannolikt i ett tidigt skede kommer att använda nya och mer hållbara jordbruksmetoder.

119. Europaparlamentet framhåller att unga jordbrukare och potentiella nya aktörer har svårt att köpa eller arrendera mark och betonar behovet av att underlätta för unga jordbrukare att komma in i sektorn. Parlamentet betonar nödvändigheten att garantera att denna strategi inte inverkar negativt på tillgången till och priset på mark, eftersom detta skulle leda till ökad spekulation och ytterligare svårigheter för ungdomar att få tillgång till mark.

120. Europaparlamentet konstaterar att koncentrationen av jordbruksmark och markrofferi i EU, som i vissa fall uppmuntras genom politik på lokal, regional, nationell och europeisk nivå, kan skapa svårigheter för unga jordbrukare och nya aktörer som söker mark för att starta ett jordbruksföretag. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna samt regionala och lokala förvaltningar att sätta stopp för sådana metoder och därmed stödja unga jordbrukare och underlätta deras inträde i jordbrukssektorn.

121. Europaparlamentet anser dessutom att denna strategi är en möjlighet att förbättra framtidsutsikterna för kvinnor på landsbygden och lyfta fram den avgörande roll de spelar genom att ge kvinnliga företagare en gynnsam miljö, inbegripet rättsliga och politiska överväganden, som leder till bättre tillgång till information, kunskap och färdigheter samt underlättar tillgången till ekonomiska resurser, vilket resulterar i fler arbetstillfällen på landsbygden.

Stöd till en global omställning

122. Europaparlamentet erinrar om de europeiska livsmedelssystemens globala ansvar och deras centrala roll när det gäller att fastställa globala standarder för livsmedelssäkerhet, miljöskydd, socialt skydd och djurskydd. Parlamentet upprepar sitt åtagande om ett genomförande av politisk samstämmighet för utvecklingsprinciperna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att alla livsmedels- och foderprodukter som importeras till EU helt och fullt uppfyller relevant EU-lagstiftning och unionens strikta normer och att tillhandahålla utvecklingsbistånd för att hjälpa primärproducenter från utvecklingsländer att uppfylla dessa normer. Parlamentet välkomnar kommissionens avsikt att ta hänsyn till miljöaspekter vid bedömningen av ansökningar om importtoleranser. Parlamentet anser att inbäddade utsläpp från markanvändning och utsläpp från förändrad markanvändning i samband med importerat foder och importerade livsmedel bör åtgärdas.

123. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att upprätthålla ett holistiskt synsätt, i och med att genomförandet av vissa av målen i från jord till bord-strategin i EU inte får leda till att delar av jordbruksproduktionen flyttar till andra regioner där normerna är lägre än i EU.

124. Europaparlamentet påminner om att tillträdet till EU:s marknad och dess 450 miljoner konsumenter ger våra handelspartner ett starkt incitament att förbättra sin hållbarhet och sina produktions- och arbetsnormer. Parlamentet anser att den gröna givens framgång är nära kopplad till vår handelspolitik.

125. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande att främja den globala utfasningen av bekämpningsmedel som inte längre är godkända i EU och att säkerställa att farliga bekämpningsmedel som i enlighet med relevant lagstiftning förbjudits för användning i EU inte exporteras utanför unionen, och uppmanar eftertryckligen kommissionen att i detta syfte lägga fram sina förslag så fort som möjligt. Parlamentet anser att EU bör stödja utvecklingsländerna för att hjälpa dem att minska den oförsiktiga användningen av bekämpningsmedel och främja andra metoder för att skydda växter och fiskeresurser. Parlamentet understryker att strategin inte får gynna import av produkter från länder utanför EU med en större miljö- och klimatpåverkan. Parlamentet påminner om att det i detta avseende därför är absolut nödvändigt att jordbruksbaserade livsmedelsprodukter från länder utanför EU uppfyller samma krav, inbegripet nolltolerans mot resthalter av ämnen som uppfyller uteslutningskriterierna.

126. Europaparlamentet påpekar att det till 2050 måste finns säkra livsmedel till rimliga priser för en världsbefolkning på omkring tio miljarder människor, mot bakgrund av den snabba befolkningsökningen, klimatförändringarna, bristen på naturresurser och förändrade konsumtionsmönster. Parlamentet uppmanar kommissionen att stärka strategins globala dimension för att förverkliga rätten till tillräcklig mat och genomföra FN:s förklaring om jordbrukares och andra lantarbetares rättigheter, och betonar att EU:s politik om rättvisa, hållbara och motståndskraftiga livsmedelssystem uttryckligen bör ta itu med klyftan mellan kvinnor och män. Parlamentet uppmanar enträget kommissionen att hjälpa utvecklingsländerna att skydda sina nyetablerade industrier, främja tryggad livsmedelsförsörjning, stödja åtgärder för begränsning av klimatförändringarna inom jordbruket och uppfylla EU:s och internationella hållbarhetsstandarder för export av sina jordbruksprodukter.

127. Europaparlamentet betonar att EU måste förespråka mänskliga rättigheter och rätten till mat som en central princip och prioritering för livsmedelssystemen, samt som ett grundläggande verktyg för att ställa om livsmedelssystemen och garantera de mest marginaliserade gruppernas rätt att få tillgång till näringsrika livsmedel, och att EU vidare måste genomföra FN:s förklaring om jordbrukares och andra lantarbetares rättigheter.

128. Europaparlamentet betonar att om inte normerna för animalieproduktion i länder utanför EU anpassas till EU:s normer, bör import av animaliska produkter från dessa länder förbjudas.

129. Europaparlamentet noterar med oro att flera granskningar som har utförts av GD Hälsa och livsmedelssäkerhet samt detaljerade undersökningar från icke-statliga organisationer visar att fullständig spårbarhet av levande hästar från Argentina till EU-marknaden inte kan säkerställas, vilket innebär risker för livsmedelssäkerheten, och att djurskyddet äventyras. Parlamentet uppmanar kommissionen att avbryta importen av hästkött från länder där tillämpliga EU-krav avseende spårbarhet och djurskydd inte uppfylls.

130. Europaparlamentet påminner om att strukturella djurförsök som inte är oumbärliga inte har någon plats i livsmedelskedjan eftersom förordning 2010/63/EU föreskriver ersättning och minskning av användningen av djur i sådana förfaranden. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stoppa importen och den inhemska produktionen av serumgonadotropin av dräktiga ston, som extraheras av blod från dräktiga hästar som systematiskt befruktas och utsätts för blodtappning vilket ger hälso- och välbefinnandeproblem.

131. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast lägga fram ett förslag till en rättslig ram på EU-nivå som bygger på obligatorisk övergripande tillbörlig aktsamhet i hela leveranskedjan för EU och utländska företag som är verksamma på den inre marknaden och som säkerställer hållbara leveranskedjor och investeringar som är fria från negativa miljöeffekter, såsom avskogning, skogsförstörelse, förändrade eller försämrade ekosystem eller negativ inverkan på de mänskliga rättigheterna och samhällsstyrning, i syfte att främja god förvaltning och öka spårbarheten och ansvarsskyldigheten i globala leveranskedjor.

132. Europaparlamentet noterar att EU:s inre marknad är världens största importör och exportör av jordbruksbaserade livsmedelsprodukter. Parlamentet är övertygat om att EU bör använda sin ställning som en viktig global aktör till att fastställa riktmärken och direkta internationella standarder för hållbara livsmedelssystem, som grundar sig på respekten för mänskliga rättigheter och arbetstagarrättigheter, rättvis konkurrens, försiktighetsprincipen, miljöskydd och djurskydd i enlighet med WTO-reglerna. Parlamentet anser att skyddet av standarder på dessa områden bör vara en integrerad del av alla kapitel i handelsavtal och att multilateralt samarbete och regleringssamarbete ytterligare skulle kunna bidra till att uppnå målen i från jord till bord-strategin.

133. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka handelsaspekterna av från jord till bord-strategin, i syfte att säkerställa samstämmighet mellan den gemensamma handelspolitiken, handlingsplanen för tullunionen, den gemensamma jordbruks- och fiskeripolitiken och målen för strategin från jord till bord, EU:s strategi för biologisk mångfald 2030 och annan relaterad EU-politik, och att gradvis sträva efter att uppnå dessa mål genom utveckling av effektiva gröna allianser i alla relevanta bilaterala, regionala och multilaterala forum, inbegripet FN:s toppmöte om livsmedelssystem 2021, samt genom en ambitiös översyn av handelspolitiken, genom att inrätta ett särskilt ramverk för hållbara jordbruksbaserade livsmedelssystem och produkter för framtida handelsavtal, i synnerhet genom klausuler om bevarande av skyddsnivån, vilka förbättrar skyddsklausulernas funktion och sätter stopp för import av produkter som överskrider de högsta tillåtna restmängderna i EU för växtskyddsmedel i enlighet med WTO:s regler. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja bättre samordning mellan alla offentliga och privata intressenter för att dessa mål ska uppnås. Parlamentet anser att EU på nytt bör bekräfta det uppdrag som kommittén för globalt tryggad livsmedelsförsörjning har som den internationella politiska plattformen för livsmedelstrygghet och nutrition.

134. Europaparlamentet välkomnar ambitionen i från jord till bord-strategin att säkerställa verkställbara kapitel om handel och hållbar utveckling i alla EU:s handelsavtal som ett sätt att garantera att de större lagstiftningsambitioner som läggs fram är förenliga med EU:s handelspolitik och efterlevs av länder utanför EU som har undertecknat handelsavtal med EU. Parlamentet betonar vikten av att kapitlen om handel och hållbar utveckling i handelsavtal blir mer verkställbara även, som en sista utväg, genom sanktionsbaserade tvistlösningsmekanismer, för att främja en global strategi för klimat och biologisk mångfald, främja en mer hållbar jordbruksbaserad livsmedelsproduktion, stoppa den globala avskogningen och höja arbetsrättsstandarderna, i linje med ILO:s åtta grundläggande konventioner. Parlamentet föreslår att kapitlen om handel och hållbar utveckling också bör ta hänsyn till likvärdiga produktionsstandarder, såsom djurskydd, spårbarhet, antimikrobiell resistens och användning av växtskyddsmedel, som systematiskt bör certifieras av oberoende revisions- och certifieringsorgan i alla produktions- och distributionsled, samt färdplaner med milstolpar som ska utvärderas i efterhand. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att ge stöd till utvecklingsländer för att främja tryggad livsmedelsförsörjning och bidra till anpassningen till europeiska standarder för hållbara jordbruksbaserade livsmedelssystem. Parlamentet förväntar sig att kommissionens ansvariga för efterlevnaden av handelsbestämmelserna fullt ut ska fullgöra sin roll när det gäller att garantera en korrekt tillämpning av avtalen i fråga genom att ta itu med marknadssnedvridningar, stärka efterlevnaden av kapitlen om handel och hållbar utveckling och inleda en konstruktiv dialog med regeringar och intressenter.

135. Europaparlamentet uppmanar EU att hjälpa utvecklingsländerna att anta lämplig nationell lagstiftning i syfte att skydda hotade genetiska resurser för livsmedel och jordbruk, garantera att lokalsamhällen, ursprungsbefolkningar, män och kvinnor fortsätter att använda och förvalta dem samt säkerställa en rättvis och jämlik fördelning av vinsterna från användningen av dessa resurser.

136. Europaparlamentet noterar kommissionens undersökning om de kumulativa ekonomiska konsekvenserna av EU:s handelsavtal på jordbruket, där det framgår att i såväl ett försiktigt som ett ambitiöst scenario förväntas EU:s handelsavtal ha en generellt sett positiv inverkan på EU:s handel med jordbruksbaserade livsmedelsprodukter och ett ökat värde fram till 2030, vilket visar att EU:s handelsavtal har en positiv inverkan på EU:s jordbrukssektor.

137. Europaparlamentet betonar att avtalet mellan EU och Mercosur inte kan ratificeras som det ser ut nu, eftersom det bland annat inte säkerställer skyddet av biologisk mångfald, i synnerhet i Amazonas, och inte heller innehåller några garantier när det gäller jordbruksnormer.

138. Europaparlamentet konstaterar att kapitlen om handel och hållbar utveckling inte behandlar handelsavtalens potentiellt negativa konsekvenser när det gäller förändrad markanvändning, avskogning och klimatförändringar. Parlamentet anser att europeiska och internationella miljö-, säkerhets- och djurskyddsstandarder liksom sociala standarder genomgående bör tillämpas i alla kapitel i handelsavtal, för att säkerställa att inga andra handelsbestämmelser undergräver dessa standarder.

139. Europaparlamentet påpekar att handelsavtalen bör säkerställa att de involverade parterna aktivt deltar i främjandet av principerna om hållbar utveckling och att internationella standarder är förenliga med EU:s miljö- och klimatmässiga ambitioner. Parlamentet anser dessutom att dessa avtal bör ta hänsyn till den bindande karaktären av förenligheten med Parisavtalet för att garantera en global omställning till hållbara livsmedelssystem.

140. Europaparlamentet understryker att jordbruk och fiske är livsviktiga för utvecklingen av hållbara ekonomiska verksamheter i de yttersta randområdena och betonar det mervärde som dessa sektorer bidrar med när det gäller tryggad livsmedelsförsörjning och att tillgodose allmänhetens efterfråga på tillräckliga, säkra och högkvalitativa produkter. Parlamentet kräver att man under genomförandet av från jord till bord-strategin och i påföljande lagstiftningsförslag systematiskt tar hänsyn till de strukturella agronomiska och handelsmässiga svårigheter i de yttersta randområdena som avses artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, för att dessa områden ska kunna konkurrera på lika villkor och för att säkerställa att det finns lönsamma alternativa lösningar för de jordbruksbaserade livsmedelssektorerna, om deras produktionsmedel och handelsflöden är begränsade.

141. Europaparlamentet välkomnar det nya initiativet om klimat och handel som föreslagits inom WTO. Parlamentet understryker vikten av att använda denna ram för att utveckla ett omfattande och hållbart system för jordbruksbaserade livsmedel som bygger på gemensamma och ambitiösa produktionsstandarder. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att proaktivt verka inom WTO för att möjliggöra en ekologisk omställning, se till att handelspolitiken är förenlig med målen för hållbar utveckling, fortsätta förhandlingarna om transparenta lager för tryggad livsmedelsförsörjning och i synnerhet förhindra situationer där jordbruksbaserade livsmedelsprodukter blir justeringsvariabler eller indirekta offer för handelskonflikter, samtidigt som man fortsätter att utveckla en ambitiös och hållbar handelspolitik som är förenlig med WTO.

142. Europaparlamentet välkomnar hänvisningarna till relevanta FN-processer i från jord till bord-strategin. Parlamentet framhäver att EU måste stödja kommittén för globalt tryggad livsmedelsförsörjning och dess mekanism för det civila samhället som den viktigaste multilaterala politiska plattformen för livsmedelssystem. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja den globala omställningen till hållbara livsmedelssystem och tryggad livsmedelsförsörjning i alla relevanta internationella forum, inklusive FN:s toppmöte om livsmedelssystem 2021.

143. Europaparlamentet betonar vikten av att dela modern teknik och sakkunskap med utvecklingsländerna och att utbilda jordbrukare på plats och i Europa för att hjälpa dem att genomföra innovativa jordbruksmetoder, eftersom jordbrukssektorn är avgörande för den tryggade livsmedelsförsörjningen och sysselsättningen i dessa regioner.

o

o o

144. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till EU-medlemsstaternas regeringar och parlament.